பட்டினப்பாலை

பட்டினப்பாலையென்ற தொடர் - பட்டினத்தைச் சிறப்பித்துக்கூறிய பாலைத்திணையைப்பற்றிய செய்யுள் என்று பொருள்படும்: இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபும்பயனுமுடன்றொக்க தொகை. பாலை - பாலைத்திணையைக் கூறும் பாடலுக்கு, ஆகுபெயர். பாலையென்பதை ஆகுபெயராகக் கொள்ளாமல், பட்டினப்பாலையென்ற தொடரை வேற்றுமைத்தொகையின்மேல்வந்த அன்மொழித்தொகை யெனக் கொள்ளினு மாம். 'முல்லைப் பாட்டு', 'குறிஞ்சிப்பாட்டு' என்று பெயரிட்டாற்போலப் பாலைப்பாட்டு என்று இந்நூற்குப் பெயரிடாது பட்டினப்பாலையென்று பெயரிட்டது, பாலைத்திணையைக்கூறும்பகுதி மிகச்சிறிதாயிருப்பப் பட்டினத்தின் சிறப்பைக் கூறும் பகுதியே மிக்கிருத்தலா லாகும்.

பொருளைத்தேடும்பொருட்டுத் தன்காதலியைப்பிரிந்து வேற்றுநாட்டிற்குச் செல்லக் கருதிய தலைவன் தான் செல்லும்நாட்டிற்கு இடைவழியிலுள்ள கானம் வெய்யதாதலால் தலைவியை உடன்கொண்டு செல்லவும் துணியாமல் பின் அவளைப் பிரியவும்மாட்டானுய்த் தனதுநெஞ்சை நோக்கி, 'நெஞ்சமே! என்காதலி இங்கே தனியளாயிருப்ப, யான் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையே பரிசிலாகப்பெறுவேனுயினும், கரிகாற்பெருவளத்தானுடைய செங்கோலைப் போற் குளிர்ந்த தோள்களையுடைய அத்தலைவியைப் பிரிந்து, அவ்வரசன் பகைவர்மேலோச்சிய வேலைக்காட்டிலும் மிக்கவெம்மையையுடைய கானத்தைக் கடந்துவாரேன்' என்று செலவழுங்கியதாகிய அகப்பொருள் இப்பாட்டினுற் கூறப்படுகின்றது. இங்ஙனம் இதில் தலைவியைப்பிரிந்துசெல அழுங்குதலாகிய பாலையின் உரிப்பொருள் அமைந்திருத்தலால், இது பாலையாயிற்று. (பிரிதலும் பிரிதல்நிமித்தமும் பாலையெனப்படு மென்பது இங்கே யறியத்தக்கது.)

இந்தப்பட்டினப்பாலை - நக்கீரனுர் முதலிய கடைச்சங்கப்புலவர்களாலியற்றப்பட்ட பத்துப்பாட்டுக்களுள் ஒன்பதாவது. (பத்துப்பாட்டுக்களாவன- திருமுருகாற்றுப்படை பொருநராற்றுப்படை சிறுபாணுற்றுப்படை பெரும்பாணுற்றுப்படை முல்லைப்பாட்டு மதுரைக்காஞ்சி நெடுநல்வாடை குறிஞ்சிப்பாட்டு பட்டினப்பாலை மலைபடுகடாம் என்பன: இப்பத்தையும் பத்துப்பாட்டு என ஒன்ருகத்தொகுத்தவர் இன்னுரென்பது, விளங்கவில்லை.)

இது-ஆசிரியவடிகள் இடையிடையே விரவிவரப்பெற்ற 301-அடிகளைக் கொண்ட வஞ்சிப்பாவாகும்: இது இங்ஙனமிருத்தல்பற்றியே, யாப்பருங்கல விருத்தியில் ''பட்டினப்பாலையென்னும் வஞ்சிநெடும்பாட்டு, ஆசிரியவடிவிரவி வந்த ஏந்திசைத்தூங்கல்விரவியத் துறளடி வஞ்சிப்பா'' என்று கூறியதும். யாப்பருங்கலத்தில் வஞ்சிப்பாவிற்கு இலக்கணம் கூறுமிடத்து ''தூங்கலிசையனவஞ்சி மற்றவை, யாய்ந்த தனிச்சொலோ டகவலி னிறுமே'' என்று

கூறியிருத்தற்கு ஏற்ப, இந்தப்பட்டினப்பாலையில் தனிச்சொல் வந்து பின் சுரிதகம்வரவில்லையேயெனில்,—"மிக்குங்குறைந்தும் வரினு மொருபுடை, ஒப்புமைநோக்கி யொழிந்தவுங் கொளலே" என்ற யாப்பருங்கலப் புறநடைச்சூத்திரத்தில் 'சுரிதகத்தருகு தனிச்சொலின்றி வந்ததாயினும் வஞ்சிப்பா வென்றே வழங்கப்படும்' என்பது முதலாகக் கூறியிருப்பதும், "வஞ்சித்தூக்கே செந்தூக்கியற்றே" என்ற தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தினுரையில் "ஈண்டுத் தனிச்சொல்வேண்டுமென்று பிற்காலத்து நூல்செய்தாரு முளர்: அது சான்றோர் செய்யுளெல்லாவற்றோடும் பொருந்தாமையானும், பிற்காலத்திற்செய்த நூல்பற்றி முற்காலத்துச் செய்யுட்கெல்லாம் இலக்கணஞ்சேர்த்துதல் பயமின்றாதலானும், அஃது அமையாதென்பது," "வஞ்சிப்பாவின் ஈற்றடி வரைந்தோதவே இடையாயின எல்லாவடியும்வரப்பெறு மென்பதாம்"என்று பேராசிரியர் கூறியதும் கொண்டு வஞ்சிப்பாவிற்கு எல்லாவடியும் விரவிவருவதனோடு தனிச்சொல் வரவேண்டுவதில்லை யென்று பெறப்படுதலும் காண்க. உரையாசிரியரான இளம்பூரணரும் தொல்காப்பியத்துச் செய்யுளியலில் 111-ஆஞ் சூத்திரத்துஉரையில் இதனை வஞ்சிப்பாஎனக் கூறியுள்ளார். (இந்தப்பாடலை வஞ்சிவிரவிவந்தஅகவற்பா வெனக் கூறினரு முளர்: இப்பட்டினப்பாலையுள் **நூற்றுமுப்பத்தேட்டடிகளே** அகவலோசைதழுவிய ஆசிரியப்பாவிற்குரிய அளவடிகொண்டு அமைந்திருப்ப, ஏனைய **நூற்றறுபத்துமூன்றடிகள்** வஞ்சிப்பாவிற்குரிய குறளடியாய்ச்செல்வதால்,அவர்கூற்றுப் பொருந்துமெனத் தோன்றவில்லை. இங்ஙனம் ஆசிரியர் தேனும்பாலுங்கலந்தாற்போ லினிமைபெற இந்தச்செய்யுளை அமைத்த திறம் மிகவும்பாராட்டுதற்கு உரியது.)

இதனையியற்றியவர்-**கடியலூர்உருத்திரங்கண்ணனார்**.இவர் பத்துப்பாட்டுக்களுள், இந்தப்பட்டினப்பாலையையேயன்றிப் பெரும்பாணாற்றுப்படையையும் இயற்றியவர்: குறுந்தொகையிலுள்ள "நெடுநீராம்பல்" என்ற செய்யுளும் அகநானூற்றிலுள்ள "வயங்குமணிபொருத" என்றசெய்யுளும் இவரால் இயற்றப்பெற்றனவென்பர். கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் என்று இவர் பெயர் கூறப்பட்டிருத்தலால், இவருடையஊர் - கடியலூரென்றும், உருத்திரங்கண்ணனாரென்ற தொகையை உருத்திரன்மகனாராகிய கண்ணனாரென்று விரித்தற்குஇடமிருத்தலால் இவருடையதந்தையார்பெயர் உருத்திரனாரென்று இருக்கலா மென்றும் கருதுகின்றனர். (உருத்திரனாரென்று ஒரு புலவர் குறுந்தொகைச்செய்யுளியற்றிய ஆசிரியருள் ஒருவராகக் காணப்படுகின்றார்.) "ஊரும்பெயருமுடைத்தொழிற்கருவியும், யாருஞ்சார்த்தியவை யவைபெறுமே" என்ற தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தினுரையிற் பேராசிரியர் 'உறையூர்ஏணிச்சேரிமுடமோசி, பெருங்குன்றூர்ப்பெருங்கௌசிகன், கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணன் என்பன அந்தணர்க்குரியன' என்று உரைத்திருத்தலால், **இவர் அந்தணரெனக்** கருதப்படுகின்றாரென்று தெரிகின்றது. "இருநிலங்கடந்த திருமறுமார்பின், முந்நீர்வண்ணன்", "காந்தளஞ்சிலம்பிற் களிறுபடிந்தாங்குப், பாம்பணைப்பள்ளியமர்ந்தோனாங்கண்" என்று திருமாலையும், "நீனிறவுருவினெடியோன்கொப்பூழ், நான்முகவொருவற்பயந்த

பல்விதழ்த், தாமரைபொகுட்டு" என்று அத்திருமாலி னுந்திக்கமலத்தையும் பாராட்டிக்கூறியிருத்தலின், இவர் திருமாலினிடத்து அன்புடையரெனக் கூறுதற்கு இடனுண்டு. இவரையாதரித்தவர்கள் - தொண்டைமானிளந்திரையனும், சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானும். **சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தான் இந்தப்பட்டினப்பாலையைக் கேட்டு மகிழ்ந்து பதினறுநூறயிரம் பொன் பரிசு அளித்தா** னென்பது "தழுவுசெந்தமிழ்ப் பரிசில்வாணர்பொன், பத்தொடாறுநூ றாயிரம்பெறப் பண்டுபட்டினப் பாலைகொண்டதும்," "பாடியதோர் வஞ்சிநெடும்பாட்டாற்பதினறு, கோடிபொன்கொண்டது நின்கொற்றமே" என்பவற்றா லுணரப்படும்.

இவர்காலம் கடைச்சங்கத்தார்காலம் என்பது, வெளிப்படை.

ஆசிரியர் நச்சினர்க்கினியர் இந்தப்பட்டினப்பாலைக்கும் உரை எழுதியுள்ளார்: பெரும்பாலும் அவ்வுரையை யாதாரமாகக்கொண்டு மாணக்கர்க்கு விளங்குமாறு எளியநடையில் இவ்வுரை எழுதப்படுகின்றது.

பட்டினப்பாலையென்றுபெயரிட்டஆசிரியர் தாம்இட்டபெயருக்குஏற்ப, முதல் 218 - அடிகளால் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் சிறப்பினைக் கூறவிரும்பி அந்தக்காவிரிப்பூம்பட்டினமுள்ள நாடுஆகிய சோழவளநாட்டின் வளத்துக்குக் காரணமாகிய காவிரியின்சிறப்பை முதல் 7 - அடிகளாற் கூறுகின்றார்:—

வசையில்புகழ் வயங்குவெண்மீன்
திசைதிரிந்து தெற்கேகினும்
தற்பாடிய தளியுணவின்
புட்டேம்பப் புயன்மாறி
வான்பொய்ப்பினுந் தான்பொய்யா
மலைத்தலைய கடற்காவிரி
புனல்பரந்து பொன்கொழிக்கும்

(இ - ள்.) (1) வசை இல் புகழ் - குற்றமில்லாத புகழுடனே, வயங்கு - விளங்குகின்ற, வெள்மீன்-வெள்ளியாகிய மீன் [சுக்கிரன்], (2) திசைதிரிந்து- (தான் நிற்றற்குஉரிய)வடதிசையில்நில்லாமல் மாறுபட்டு, தெற்குஏகின்உம் - தெற்குத்திக்கிலே போனலும், (3) தளி உணவின்-(வானத்தினின்றுவிழும்) நீர்த்துளியையே யுணவாகவுடைய, தன் பாடிய (4) புள் - தன்னைப்பாடிய வானம்பாடியென்னும்பறவை, தேம்ப-(உணவில்லாமையால்) வருந்தும்படி, புயல் மாறி - மழைபெய்தலைத் தவிர்ந்து, (5) வான் - மேகம், பொய்ப்பின் உம்-பொய்த்துப்பஞ்சமுண்டானலும், தான் பொய்யா-தான் தவறாமற்காலந்தோறும் பெருக்குஎடுத்துவருகின்றதும், (6) மலைத்தலைய - குடகுமலையினிடத்தே தலையை [ஆரம்பத்தை] யுடையதும், கடல்-கடலினிடத்துச்சேர்வதுமான, காவிரி - காவேரிநதி, (7) புனல் பரந்து - நீர்பரவி, பொன் கொழிக்கும்-பொன்னைக் (கரையிலே) கொழிக்கப்பெற்றதும்,—(எ - று.)

உலகம் இனிதுநடத்தற்குக் கருவியாகிய மழைக்கு உரிய கோளாதலின், சுக்கிரனென்னுங்கோளுக்கு 'வசையில்புகழ்' என்று அடைமொழி கொடுக்க

ப்பட்டது. சக்கிரனுக்குச் சிறிது வடபுறஞ்சாய்ந்தாற்போலிருத்தல் இயல்பு: இதனை "வறிதுவடக்கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி" என்ற பதிற்றுப்பத்தினுலும் அறிக: அது அந்நிலைமாறித் தென்புறஞ்சாய்ந்தாற்போலிருப்பின் உற்பாதமாகிப் பஞ்சத்துக்குஅறிகுறியாம்: அக்காலத்தும் காவிரி தவறாதுநீரைப் பெருக்குமென்க: "தென்றிசைமருங்கின் வெள்ளியோடினும்,...பெயல் பிழைப்பறியா", "இலங்குகதிர்வெள்ளிதென்புலம்படரினும், அந்தண்காவிரி வந்து கவர்பூட்ட" என்பவை முதலியன காண்க. திசை-திஶா: வடசொல்.

மேல் 'வான்' என வருதலால், 'தற்பாடிய'என்பது வானத்தைப்பாடிய என்ற பொருளைத் தந்தது. வானம்பாடிப்புள் வானினின்றுவிழும் மழைநீர்த் துளியையே யுண்ணுமென்ப ஆதலால், வானம்பொய்ப்பின் அப்புள்தேம்புவதாகும்: வானம்பாடியை வடநூலார் **சாதகம்** என்பர். வற்கடகாலத்திலும் வளனுண்டாக நீரொழுகுந்தன்மையதான காவிரி, பொன்கொழிக்கும் என்பது, இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்ட பொருள்.

கொழிக்கும்என்ற பெயரெச்சம் - பாக்கத்து (27) என்பதனோடும், ஊர் (28) என்பதனோடும் இயையும். சோணாடு (28) என்பதனோடு இயையினுமாம்.

இனி, காவிரி பாயப்பெற்ற சோணாட்டைக் கூறக்கருதி, அஃது பாக்கம் ஊர் என்ற இவைகளையுடைமையைக் கூறுகின்றார்:—

விளைவறா வியன்கழனிக்
கார்க்கரும்பின் கமழாலைத்
தீத்தெறுவிற் கவின்வாடி
நீர்ச்செறுவின் நீணெய்தல்
பூச்சாம்பும் புலத்தாங்கண்
காய்ச்செந்நெற் கதிரருந்தி
மோட்டெருமை முழுக்குழவி
கூட்டுநிழற் றுயில்வதியும்

(இ - ள்.) (8) விளைவு அறா வியல் கழனி-விளைதற்றொழில்மாறாத அகற்சியையுடைய கழனியிடத்திலேதோன்றிய, (9) கார் கரும்பின் - பசிய கரும்பினுடைய, கமழ் ஆலை-நறுமணம்வீசுகின்ற பாகுகாய்ச்சுங் கொட்டிலில், (10) தீ - நெருப்பின் புகை, தெறுவின்-சுடுதலினாலே, கவின் வாடி-அழகு கெட்டு, (11) நீர் செறுவின் நீள் நெய்தல் (12) பூ சாம்பும்-நீரையுடைய வயலில் தோன்றிநின்ற நீண்டநெய்தற்பூ வாடப்பெற்ற, புலத்து ஆங்கண் - விளைநிலங்களைக்கொண்ட அவ்விடத்திலே, (13) காய் செந்நெல் கதிர்-காய்த்த செந்நெற் கதிரை, அருந்தி - தின்று, (14) மோடு - வயிற்றையுடைய, எருமை முழு குழவி-எருமையீன்ற முற்பட்ட கன்றுகள், (15) கூடு நிழல் துயில் வதியும் - நெற்கூட்டினுடையநிழலிலே உறக்கத்தைக் கொள்ளப்பெற்றதும்,—(எ - று.)

'வதியும்' என்றபெயரெச்சம் 'பாக்கத்து' (27) என்பதனோடு இயையும். காவிரியின்நீர் பாய்தலால் விளைவுகுறையாத கழனிகளில் தோன்றிய கரும்பி

னுடையசாற்றைக் காய்ச்சுகின்ற ஆலையில் வெளிவீசும் தீப்புகையினாலே நெய்தற்பூ வாடப்பெற்ற விளைநிலத்து நெற்கதிரைத் தின்று எருமைக் கன்றுகள் நெற்கூடுகளின்நிழலிலே துயிலப்பெற்றது, பாக்கமென்க: பாக்கம்-நெய்தனிலத்தூர் என்பர். வதியுமென்பதையும் ஊருக்கும் கூட்டுக: மேல் வரும் விசேடணங்களையும் பாக்கத்துக்குமாத்திரங் கூட்டாமல் ஊருக்குங் கூட்டுக.

16-19: கோள்தெங்கின் குலைவாழை
காய்க்கமுகின் கமழ்மஞ்சள்
இனமாவி னிணர்ப்பெண்ணை
முதற்சேம்பின் முளையிஞ்சி

(இ - ள்.) (16) கோள் தெங்கின்-குலைகளையுடையதெங்கினையும், குலை வாழை - குலைகளையுடைய வாழையினையும், (17) காய் கமுகின் - காயை யுடைய கமுகினையும், கமழ் மஞ்சள் - மணம்வீசுகின்ற மஞ்சளினையும், (18) இனம் மாவின் - இனமான மாமரங்களினையும், இணர் பெண்ணை - குலைகளை யுடைய பனையினையும், (19) முதல் சேம்பின் - அடிபரந்த சேம்பினையும், முளை இஞ்சி - முளையினையுடைய இஞ்சியினையுமுடையதும்,—(எ - று.)

தெங்குமுதலியவற்றைக் கொண்டுள்ளது பாக்கமென்க. கமுகு - க்ரமுகம் என்ற வடசொல்லின் சிதைவென்பர்.

20. அகனகர் வியன்முற்றத்துச்
சுடர்நுதல் மடநோக்கின்
நேரிழை மகளி ருணங்குணக் கவரும்
கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனங்குழை
பொற்காற் புதல்வர் புரவியின் றுருட்டும்
25. முக்காற் சிறுதேர் முன்வழி விலக்கும்

(இ - ள்.) (20) அகல் நகர் - அகன்ற மனையின், வியல் முற்றத்து - பரந்த முன்னிடத்தில், (21) சுடர் நுதல் மடம் நோக்கின் (22) நேர் இழை மகளிர் - ஒளியையுடைய நெற்றியினையும் மடப்பமுள்ள பார்வையினையும் பொருந்தின அணிகலன்களையுமுடைய மகளிர்,—உணங்கு - (வெயிலில்) உலருகின்ற, உணு - நெல்லை, கவரும் - தின்னுகின்ற, (23) கோழி - கோழி களை (ஓட்டுமாறு), எறிந்த - வீசியெறிந்த, கொடுங் கால் கனம் குழை - வளை ந்த இடத்தையுடைய பொன்னாற்செய்த மகரக்குழைகள், (24) பொன் கால் புதல்வர் புரவி இன்று உருட்டும் (25) முக்கால் சிறுதேர் முன்வழி விலக்கும்- அழகிய கால்களையுடைய சிறுவர் குதிரைபூட்டப்பெறாமல் (கையினால்) உருட்டிச்செலுத்துகின்ற மூன்று சக்கரங்களையுடைய சிறுதேரினது வழி யின்முன்பை விலக்குதற்கு இடமானதும்,—(எ - று.)

பின்னும் ஆங்குள்ள வீடுகளின்வாசலில் உலர்த்திய நெல்லைத் தின்பத ற்குவருகின்ற கோழிகளையோட்டுமாறு காவல்காக்கின்ற மகளிர் தம்காதிலணி

ந்திருக்கும்பொற்குழைகளைக் கழற்றியெறிந்து வீசினராக, தெருவிற்கிடக்கின்ற அக்குழைகள் சிறுவர் சிறுதேர்களை உருட்டும்போது அவற்றைச்செல்லவொட்டாதபடி தடுத்தற்குஇடனானது அப்பாக்கமென்க. மகளிர் குழைகொண்டு கோழியெறிவ ரென்றதனால், ஆங்குள்ளாரது செல்வச்சிறப்பு விளங்கும்: 'குழைகொண்டு கோழியெறியும்வாழ்க்கையர் என்றவழி, கோழியெறிவாரென்று உணரற்பாலதன்று; ஒன்றுனும் முட்டில்செல்வத்தாரென்றவாறு' என்று மயிலைநாதர் கூறியிருத்தல், இங்கே காணத்தக்கது: இங்ஙனஞ்செல்வச்சிறப்பையுணர்த்துதலைப் பிற்காலத்து அணிநூலார் **வீறுகோளணி** என்பர். (22-25)="பொற்சிறுதேர்மிசைப் பைம்பொற்போதக, நற்சிறாரூர்தலினங்கைமார் விரீஇ, உற்றவர்கோழிமேலெறிந்த வொண்குழை, மற்றத்தேருருள்கொடா வளமைசான்றவே" என்ற சீவகசிந்தாமணி, இங்கு அறியத்தக்கது. மடம் - ஒன்றையும் அறியாததுபோன்றுஇருக்குங் குணம். கனம் - கனகமென்ற வடசொல்லின்விகாரமென்பர். இன்று - இன்றியென்ற வினையெச்சம் திரிந்துவந்தது.

26, 27: விலங்குபகை யல்லது கலங்குபகை யறியாக்
கொழும்பல்குடிச் செழும்பாக்கத்து

(இ - ள்.) (26) விலங்கு பகை அல்லது-(அச்சத்தினால்) விலகிச்சென்றுவிடுகின்ற பகையை யல்லாமல், கலங்கு பகை அறியா - கலங்கி(த் தத்தம்) இருப்பிடத்தைவிட்டுஎழுந்து ஓடிச்செல்வதற்குக் காரணமான பகையையறியாத, (27) கொழு பல் குடி-செழிப்பினையுடைய பலகுடிகளைக்கொண்டதுமான, பாக்கத்து - பாக்கங்களையும்,—(எ - று.)

காவிரி (6) பொன்கொழிப்பதும் (7), எருமைக்குழவி (14) கூட்டுநிழலில்துயில்வதியப்பெற்றதும் (15), தெங்குமுதல் இஞ்சியீறான பொருளைக்கொண்டதும் (16-19), மகளிர் (22) எறிந்தகுழை (23) தேர் முன்வழிவிலக்குவதும் (25), பகையறியாததுமான (26) பாக்கம் (27) என்க. பாக்கம்-கடற்கரையிலுள்ள ஊர். பாக்கத்திற்குவந்த விசேடணங்கள்யாவும் ஊர்க்கும் இயையுமென்று முன்னரே கூறப்பட்டது. விலக்கும் (25) என்பதை, பாக்கத்து என்பதனோடு இயைக்காமல் விலக்குகின்ற, விலங்குபகைஅல்லது - எளிதில் விலக்கக்கூடியபகையன்றி என்று இயைத்து உரைப்பாரு முளர்.

28: குறும்பல்லூர் நெடுஞ்சோணாட்டு

(இ-ள்.) (28) குறு-(ஒன்றற்கு ஒன்று) அண்ணிய, பல்ஊர்-பலவூர்களையுமுடைய, நெடு - பெரிய, சோணாட்டு - சோழநாட்டில்,—(எ-று.)—பட்டினம் (218) என்பதனோடு தொடரும். பாக்கத்தையும் (27) பல்லூர்களையுமுடைய சோணாட்டிலுள்ள (28) பட்டினம் (218) என்க.

சோழநாட்டின்சிறப்பைக்கூறிய கவி, இனி, அந்நாட்டின் இராசதானியாயுள்ள காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் சிறப்பை 218-அடிவரையிற் கூறுவர்: அந்தக்

காவிரிப்பூம்பட்டினம் படப்பை தண்டலை பொய்கைமுதலியன கொண்டிருத்தல் இனிக் கூறப்படுகின்றது:—

வெள்ளை யுப்பின் கொள்ளை சாற்றி
நெல்லொடு வந்த வல்வாய்ப் பஃறி
பணைநிலைப் புரவியி னணைமுதற் பிணிக்கும்
கழிசூழ்படப்பை

(இ - ள்.) (29) வெள்ளை உப்பின்-வெண்ணிறமுள்ளஉப்பின், கொள்ளை-விலையை, சாற்றி-சொல்லி (விற்று), (30) நெல்லொடுவந்த-நெல்லைக்கொண்டு வந்த, வல் வாய் பஃறி-வலியஇடத்தையுடைய படகை, (31) பணை நிலை - குதிரைச்சாலையிலே நிற்றலையுடைய, புரவியின் - குதிரைகளை (ப் பிணிப்பது) போல, அணை - சார்ந்த, முதல் - தறிகளிலே, பிணிக்கும் - கட்டுகின்ற, (32) கழி-கழிகளாலே, சூழ் - சூழப்பெற்ற, படப்பை - பக்கத்தினையும்,—(எ - று.)

உப்பை உள்நாட்டுக்குக் கொண்டுபோய் நெல்லுக்குவிற்று உப்பின்விலையாகப்பெற்ற அந்தநெல்லையேற்றிக் கொண்டுவந்தஓடங்கள் தறிகளிலே கட்டப்பெற்றது கழிசூழ்படப்பை யென்க. உப்பை நெல்லுக்குவிற்றல், பண்டைக்காலத்துநிகழ்ச்சி: இது, "உப்புநொடைநெல்லின்," "நெல்லு முப்பு நேரே யூரீர், கொள்ளீ ரோவெனச் சேரிதொறு நுவலும்" என்பவற்றாலும் பெறப்படும். வரிசையாகக் கழிக்கரைகளில் தறிகளிற் படகுகள் கட்டப்படுவதற்குக் குதிரைச்சாலையிற் குதிரைகள் தறிகளிலே கட்டப்பெறுதல், உவமையாம்: குதிரை படகிற்கு உவமையாதலை "இளையவர், நெறிதருபுரவியின் மறிதருந் திமில்" என்ற இடத்துங் காணலாம்.

பஃறி - ஓடம். படப்பை - தோட்டம் எனக் கூறலுமாம். அணைமுதல் - அணையிடத்துத்தறியுமாம்: அணை - தறிஎன்பாருமுளர்.

32-33: கலியாணர்ப்
பொழிற்புறவிற் பூந்தண்டலை

(இ - ள்.) (32) கலி - மனச்செருக்குஎழுதற்குக் காரணமான, யாணர் - புதுவருவாயினையுடைய, (33) பொழில் - தோப்புக்களுக்கு, புறவின் - புறம்பாகிய, பூந் தண்டலை - பூஞ்சோலைகளையும்,—(எ - று.)

மா பலாப் போன்றவை காய்த்துப்பழுத்தலால், பொழிலுக்கு 'கலியாணர்' என அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது.

மழைநீங்கிய மாவிசும்பின்
மதிசேர்ந்த மகவெண்மீன்
உருகெழுதிற லுயர்கோட்டத்து
முருகமர்பூ முரண்கிடக்கை
வரியணிசுடர் வான்பொய்கை

(இ - ள்.) (34) மழை நீங்கிய மா விசும்பில் - மழைமாசுநீங்கிய பெரிய ஆகாயத்தினிடத்து, (35) மதி சேர்ந்த - சந்திரனைச் சேர்ந்த, மகம் வெள்

மீன் - மகமாகிய வெள்ளியமீனிருந்து, (36) உரு கெழு - வடிவு பொருந்திய, திறல்-வலியையுடைய, உயர் கோட்டத்து-உயர்ந்த கரையையும், (37) முருகு அமர் - மணம்பொருந்தின, பூ - மலர்கள், முரண் - (நிறத்தால் தம்முள்) மாறு பட்ட, கிடக்கை - பரப்பினால், (38) வரி - பலநிறத்தன; அணி - கொண்ட, சுடர்-ஒளியையுமுடைய, வான்பொய்கை-பெரியபொய்கையினையும்,—(எ-று.)

கோட்டத்தையும் கடரையுமுடைய பொய்கை யென்க. இங்கு மதிசேர்ந்த மகமீனைப் பொய்கையைச்சேர்ந்த கோட்டத்திற்கு உவமை கூறினார்: மகநாள் முடநகம்போல்வதாதலின், கரைக்கு உவமையாயிற்று. "ஏரிவளாவிக்கிடந்ததுபோலு மிளம்பிறையே" எனவும், "தேய்பிறையுருவக்கேணி" எனவும் நீர்நிலைக்குப் பிறைச்சந்திரனை உவமைகூறுப. இனி, உயர்கோட்டம் - மதியைச்சேர்ந்த மகவெண்மீனைப் பார்க்கைக்குஇடமாகிய சிறந்த கோயில் என்று கொண்டு, கோயிலும் பொய்கையும்எனப் பொருளுரைப்பினுமாம்: "நிலாக்கோட்டம்புக்கு" என்றவருஞ் சிலப்பதிகாரத்தால், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் மதிக்குக்கோயிலிருந்தமை பெறப்படுதலால், இவ்வாறுகூறியதென்க. அன்றி, கோட்டம்-பொய்கைக்கரையிலேயுள்ள கோயில்: கோயிலும், பொய்கையும் - மகவெண்மீனும், மதியும்போலுமெனினுமாம்.

39: இருகாமத் திணையேரி

(இ-ள்.) (39) இரு காமத்து-இம்மையிலும் மறுமையிலுமுண்டாகிய காமவின்பத்தினைக்கொடுத்தற்குஉரிய, இணை - இணைந்த, ஏரி - ஏரியினையும்,—.

இருமையின்பத்தினையுந் தரவல்ல ஏரிகளின் பெயர் - சோமகுண்டம் சூரியகுண்டம் என்பன: இந்த விவரத்தை "சோமகுண்டஞ் சூரியகுண்டந் துறைமூழ்கிக், காமவேள்கோட்டந் தொழுதார்கணவரொடு, தாமின்புறுவருலகத்துத்தையலார், போகஞ்செய்பூமியினும் போய்ப்பிறப்பர்," என்ற சிலப்பதிகாரத்தாலும் உணர்க. இதற்கு இன்னும் வேறுவேறு வகையாகவும் நச்சினார்க்கினியர் பொருளுரைத்திருக்கின்றனர்.

40. புலிப்பொறிப் போர்க்கதவின்
திருத்துஞ்சுந் திண்காப்பின்

(இ-ள்.)(40)புலி பொறி-புலியாகிய அடையாளத்தினைக்கொண்ட, போர் கதவின் - (பலகைகள் தம்மிற்) சேர்தலையுடைய கதவினையுடைய, (41) திரு துஞ்சும் திண் காப்பின்-திருமகள் தங்குகின்ற வலிய மதிலினையும்,—(எ-று.)

அரசர் தமது அடையாளத்தைக் கோட்டைக்கதவுமுதலிய இடங்களிற் பொறித்தல் மரபுஆதலை "மன்னரும்பொன்னங்கயற்குறி, மாற்றியுத்தரவாயிற் கதவதில், ஏற்றிலச்சினையிட்டனர்யாரை," "ஏழெயிற்கதவ மெறிந்துகைக் கொண்டுநின், பேழ்வாயுழுவைபொறிக்குமாற்றலை" என்றாற்போன்று வருவனவற்றாலும் அறியலாகும். சோழன்கரிகாலனுக்குப் புலிப்பொறி உரியதென்க. துஞ்சுதல் - தங்குதல்.

புகழ்நிலைஇய மொழிவளர
அறநிலைஇய வகனட்டில்

சோறுவாக்கிய கொழுங்கஞ்சி
யாறுபோலப் பரந்தொழுகி
ஏறுபொரச் சேறாகித்
தேரோடத் துகள்கெழுமி
நீறாடிய களிறுபோல
வேறுபட்ட வினையோவத்து
வெண்கோயின் மாசூட்டும்

(இ - ள்.) (44) சோறு வாக்கிய - சோற்றை வடித்து ஒழுக்கிய, கொழு கஞ்சி - கொழுவிய கஞ்சி, (45) யாறுபோல பரந்துஒழுகி - ஆறுகள்போல (எங்கும்) பரவிச்சென்று, (அங்ஙனஞ்சோற்றுக்கஞ்சி பரந்தொழுகியஇடம்), (46) ஏறு பொர சேறு ஆகி - இடபங்கள் (தம்மிற்) பொருவதனாலே (பின்பு) சேறாய்,—(47) தேர் ஓட துகள் கெழுமி - (பல) தேர்களும் ஓடுவதனால் (அச்சேறு) தூளியாய்ப்பொருந்தி, (49) வேறுபட்ட வினை ஓவத்து (50) வெள் கோயில் - வேறுபட்ட தொழில்களையுடைய சித்திரங்களையுடைய வெள்ளிய கோயில்களை, (48) நீறு ஆடிய களிறுபோல (50) மாசூட்டும் - புழுதியை மேலேபூசிக்கொண்ட யானையைப்போல அழுக்கு ஏறப்பண்ணும், (42) புகழ் நிலைஇய மொழி - (இம்மையிற்) புகழ்நிலைபெற்ற சொல், வளர - (எங்கும்) பரவாநிற்க,—(43) அறம் நிலைஇய - (மறுமையில்) அறப்பயன் நிலைபெறுதற்குக் காரணமான, அகல் அட்டில் - அகன்றசமையலறைகளையும்,—(எ - று.)

அட்டிலில் வடிக்கப்படுங் கஞ்சி யாறுபோலத் தெருக்களில் ஓடாநிற்கையில் ஆங்கு எருதுகள் செருக்குக்கொண்டு ஒன்றோடொன்று பொரும்போது துகைத்தலினாற் கஞ்சியாற்றைக்கொண்ட தெரு சேறாகிவிட, ஆங்குத் தேரோடுவதனால் ஈரம்புலர்ந்து துகள்தோன்றி அடுத்துநிற்கும் கோயிலிற் படிய, அக்கோயில் நீறாடியகளிறுபோலத் தோன்றுமென்க. (50) மாசூட்டும் (43) அட்டில் என்க. உருத்திரங்கண்ணனார் **உவமையணி தன்மைநவிற்சியணி** என்ற இவைகளையே யன்றி **உயர்வுநவிற்சியணி**படவும் அறச்சாலையை வருணித்திருத்தல் காண்க: இங்ஙனம் பண்டைக்கவிஞர்பாடல்களில் **உயர்வு நவிற்சியணி** வருதல் அரியதொன்றாகும். புகழ்நிலைஇய மொழி - நிலைத்த புகழ்ச்சொல். அறச்சாலைகளிற் சமைக்கப்படுஞ் சோற்றை வறிஞர்க்கு அளித்தலால், இம்மையிற் புகழும், மறுமையில் அறப்பயனும் விளையுமென்க. நிலைஇய - பிறவினைப்பெயரெச்சம். அறநிலைஇயஎன்றஇடத்து 'நிலைஇய' என்ற பெயரெச்சம் காரணப்பொருளது; வளர நிலைஇய அட்டில் என இயையும்.

51-52: தண்கேணித் தகைமுற்றத்துப்
பகட்டெருத்தின் பலசாலை

(இ - ள்.) (51) தண் கேணி தகை முற்றத்து (52) பகடு எருத்தின் பல சாலை-குளிர்ந்த சிறியகுளங்களை யுள்ளேயடக்கின முற்றத்தினையுடைய பெரிய எருத்துக்களைக்கொண்ட பலவகைச்சாலைகளையும்,—(எ - று.)

சிறுகுளத்தை 'கேணி' என்பது - அருவாநாட்டுத்திசைச்சொல். எருத்தின் பலசாலை - எருத்துக்களுக்கு வைக்கோலிடும் பலசாலையென்பர்.

53: தவப்பள்ளி

(இ - ள்.) (53) தவம் பள்ளி - தவஞ்செய்யும் அமண்பள்ளி பௌத்தப் பள்ளிகளையும்,—(எ - று.)—இவ்விருவகைப் பள்ளிகளும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்து உள்ளன என்பது மணிமேகலையாலும் அறியப்படும். தவம்=தபஸ்: வடசொல்.

தாழ்காவின்
அவிர்சடை முனிவ ரங்கி வேட்கும்
ஆவுதி நறும்புகை முனைஇக் குயிறம்
மாயிரும் பெடையோ டிரியல் போகிப்
பூதங் காக்கும் புகலருங் கடிநகர்த்
தூதுணம் புறவொடு துச்சிற் சேக்கும்
முதுமரத்த முரண்களரி

(இ - ள்.) (53) தாழ் காவின் - (ஓங்கிவளராது) தாழவளர்ந்த இளமரக்காவில், (54) அவிர் சடை முனிவர் அங்கி வேட்கும் - விளங்குகின்ற சடையினையுடைய இருடிகள் தீயின்கண்ணே ஓமஞ்செய்கின்ற, (55) ஆவுதி-(நெய்ம்முதலிய) ஓமஞ்செய்யும்பொருளால்தோன்றுகின்ற, நறு புகை - நறுமணமுள்ள புகையை, முனைஇ-வெறுத்து, குயில் - (அவ்விளமரக்காவில் வசிக்குங்) குயில்கள், தம் (56) மா இரு பெடையோடு - கருமையையும் பெருமையையுமுடைய தம் பெட்டைகளுடனே, இரியல் போகி-நிலைகெட்டுப்போய், (57) பூதம் காக்கும் - பூதங்கள் காவல்செய்கின்ற, புகல் அரு - புகுவதற்கு அருமையான, கடி நகர் - அச்சந்தருகின்ற காளிகோயிலிலேயுள்ள, (58) தூது உண் அம் புறவொடு - கல்லைத்தின்னுகின்ற அழகியபுறாக்களுடனே, துச்சில்-(தாம்) ஒதுங்கும்இடமாக, சேக்கும் - தங்குகின்ற, (59) முதுமரத்த - பழமையான மரத்தினைகொண்ட, முரண் - மேடும்பள்ளமுமான, களரி - இடத்தினையும்,—(எ - று.)

இளமரக்காவில் தங்குங் குயில் ஆங்கு முனிவர் தீயில்ஆவுதிசெய்வதனால் ஓமப்புகை மிகுதியாகத்தோன்ற, அந்தப்புகையைத் தாங்கமாட்டாது தம் பேடைகளுடனே எழுந்து தூதுணம் புறவுகள் தங்குவதும் காளிகோயிலிருப்பதுமான முதுமரத்தில் தாமும் ஒதுங்குதற்கிடனான களரியென்க: (58) சேக்கும் என்பதை (59) மரத்தஎன்பதிலுள்ள மரம்என்பதனோடு இயையும். புறாக்கள் பரற்கற்களைத்தின்னுமென்பதை "பொறிவரிப்புறவின் செங்காற்சேவல்,....அரிமணலியவிற் பரறேர்ந்துண்டு," "கல்லுண்டுகடியவெம்பும் காறுறைபுறவமெல்லாம்" என்பவை முதலியவற்றாலும் அறியலாம்: இங்ஙனம் கற்களையுண்ணும்புறாக்கள் தூதுணம்பறவையென வழங்கப்பெறுதலை "தூதுணம்பறவை தூதுண்டோவற" என்ற இடத்துங் காண்க.

இனி, (55) குயில் தம் (56) பெடையோடுஇரியல்போகித் (58) தாதுணம் புறவொடுதுச்சிலாகத்தங்குதற்குஇடனான; (57) கடிநகர்-கடிநகரை யும் என்று கூட்டினாருமுளர். (53) தாழ்காவின் என்பதைத் தனியே எடுத் துத் தாழ்ந்த காவினையுமுடையது பட்டினம் (218) என்று உரைத்தலு மொன்று. நறும்புகைமுனைஇ என்பதற்கு-நறுவியபுகையை மேகமென்றுகருதி வெறுத்து என்று கருத்துவிரிப்பாருமுளர். ஜடா, முநி, அக்நி, ஆஹுதி, பூதம், நகரம் - வடசொற்கள்.

வரிமண லகன்றிட்டை
இருங்கிளை யினனொக்கல்
கருந்தொழிற் கலிமாக்கள்
கடலிறவின் சூடுதின்றும்
வயலாமைப் புழுக்குண்டும்
வறளடம்பின் மலர்மலைந்தும்
புனலாம்பற் பூச்சூடியும்
நீனிற விசும்பின் வலனேர்பு திரிதரும்
நாண்மீன் விராய கோண்மீன் போல
மலர்தலை மன்றத்துப் பலருடன் குழீஇக்
கையினுங் கலத்தினும் மெய்யுறத் தீண்டிப்
பெருஞ்சினத்தாற் புறக்கொடாஅது
இருஞ்செருவி னிகன்மொய்ம்பினோர்
கல்லெறியுங் கவண்வெரீஇப்
புள்ளிரியும் புகர்ப்போந்தைப்
பறழ்ப்பன்றிப் பல்கோழி
உறைக்கிணற்றுப் புறச்சேரி

(இ - ள்.) (60) வரி மணல் அகல் திட்டை-கருநிறமுள்ளமணலின்பரந்த மேட்டிலே, (61) இரு கிளை இனன் ஒக்கல் - பெரியகிளைஞரோடுகூடிய ஓரினமாயுள்ள சுற்றத்தினையும், (62) கருந் தொழில் - வலியதொழிலினையுங் கொண்ட, கலி - செருக்கையுடைய, மாக்கள் - பரதவர், (63) கடல் இறவு இன் சூடு தின்றுஉம்-கடலிலுள்ள இறால்மீன்களின் இனிய சுடப்பட்ட தசை யினைத் தின்றும், (64) வயல் ஆமை புழுக்கு உண்டுஉம் - வயலிலுள்ள ஆமையைப் புழுக்கின இறைச்சியைத் தின்றும், (65) வறள் அடம்பின் மலர் மலைந்துஉம் - வறண்டமணலிலேபடர்ந்த அடப்பங்கொடியின் மலரைச் சூடியும், (66) புனல் ஆம்பல் பூ சூடிஉம் - நீரினின்ற ஆம்பற்பூவைப் பறித்துச் சூடியும்,—(67) நீல் நிறம் விசும்பின் வலன் ஏர்பு திரிதரும் (68) நாள் மீன் விராய கோள் மீன்போல - நீலநிறத்தையுடைய ஆகாயத்தே வல மாக எழுந்துதிரியும் நாள்களாகிய மீன்களோடேகலந்த கோள்களாகிய மீன் கள்போல, (69) மலர்தலை மன்றத்து பலருடன் குழீஇ - அகன்ற இடத்தை

புடைய ஊர்வெளியிடத்தே பலருடன்சேரஇருந்து,—(70) கையின் உம் கலத்தின் உம் மெய் உற திண்டி (71) பெருஞ்சினத்தால் புறக்கொடா அது-கையினும் போர்ப்படைகளாலும்பொருது உடல்(ஒன்றோடொன்று)நன்குபொருந்தத் திண்டி மிக்கசினத்துடனே முதுகுகொடாமல், (பின்னும்), (72) இருஞ் செருவின் இகல் மொய்ம்பினோர் - பெரும்போரில் மாறுபடுந்தன்மையையுடைய வலியினராய், (73)கல் எறியும்-கல்லையெறிகின்ற, கவண்-கவணுக்கு, வெரீஇ-அஞ்சி, (74) புள் இரியும் - (தம்மிடத்துவாழும் அன்றில்முதலிய) பறவைகள் அஞ்சிக் கெட்டுப்போகப்பெற்ற, புகர் போந்தை - நிறத்தையுடைய பனையையும், (75) பறழ் பன்றி - குட்டிகளையுடையபன்றிகளையும், பல் கோழி-பலசாதியாகிய கோழிகளையும், (76)உறை கிணறு-உறைவைத்தகிணறுகளையுங்கொண்ட, புறஞ்சேரி-இழிகுலத்தோரிருக்கும் இருக்கையினையும்,—

மணற்றிட்டான இடங்களிலே குடியிருக்கும் கொடுந்தொழிலையும் மனச்செருக்கையுமுடைய பரதவர் இறைச்சிதின்றும் மலர்களைச் சூடியும் பலருடன்சேர்ந்து பெருஞ்சினத்தோடு மெய் உறத்தீண்டி கையினுங் கலத்தினும் பொருது ஒருவர்க்கொருவர் பின்வாங்காதுநின்று அவற்றால் தம்வலியடங்காமையாலே பின்னும் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு கவண்கல்லையெறிய, அக்கவண்கல்லிற்குஅஞ்சி, அன்றில்முதலியபறவை இரிகின்ற பனைமரங்களையும் பன்றிப்பறழையும் கோழியையும் உறைகிணற்றையுங்கொண்டது புறச்சேரி என்க. புறச்சேரியையுடைய(218)பட்டினம் என்க. கருந்தொழில்-மீனைப் பிடித்துக்கொல்லுதல் நண்டைப்பிடித்துக்கொல்லுதல்போன்ற கொடுந்தொழில். புனலில்தோன்றும் ஆம்பல்போலவன்றி நீரற்றமணலிற்படருந் தன்மையதாதலால், 'வறளடம்பு' என்றார்: இது அடம்புஎனவும் வழங்கப்படும். நாண்மீன் - அசுவினிமுதலிய நட்சத்திரங்கள்: கோண்மீன் - செவ்வாய் புதன் முதலிய கிரகங்கள். வானத்தில் நாண்மீன் கோண்மீன்முதலிய குழுமுதல், கருந்தொழிற்கலிமாக்கள் பலருடன் மன்றத்திற் குழுமுதற்கு உவமையாம். போந்தை - பனை. அன்றில் தூதுணங்குருவி பனைமரத்து வாழ்வனவாதலை "பெண்ணைக், கொழுமடலிழைத்த சிறுகோற்குடம்பைக், கருங்காலன்றில்", "பெண்ணைமீமிசைத்தொடுத்த, தூங்கணங்குரீஇ" என்பவை முதலியவற்றாலும் அறிக. உறைக்கிணறு - அகழ்ந்தநிலத்தில் உறை வைத்து அமைத்த கிணறு; உறை - மண்ணால் வட்டமாகவளைந்து சூளையிற் சுடப்படுவது: குடலையெனவும் வழங்கு மென்பர்.

மேழகத் தகரொடு சிவல்விளை யாடக்
கிடுகுநிரைத் தெஃகூன்றி
நடுகல்லி னரண்போல
நெடுந்தூண்டிலிற் காழ்சேர்த்திய
குறுங்கூரைக் குடிநாப்பண்
நிலவடைந்த விருள்போல
வலையுணங்கு மணன்முன்றில்

வீழ்த்தாழைத் தாட்டாழ்ந்த
வெண்கூ தாளத்துத் தண்பூங் கோதையர்
சினைச்சுறவின் கோடுநட்டு
மனைச்சேர்த்திய வல்லணங்கினான்
மடற்றாழை மலர்மலைந்தும்
பிணர்ப்பெண்ணைப் பிழிமாந்தியும்
புன்றலை யிரும்பரதவர்
பைந்தழைமா மகளிரொடு
பாயிரும் பனிக்கடல் வேட்டஞ் செல்லாது
உவவுமடிந் துண்டாடியும்
புலவுமணற் பூங்கானல்
மாமலை யணைந்த கொண்மூப் போலவும்
தாய்முலை தழுவிய குழவி போலவும்
தேறுநீர்ப் புணரியொ டியாறுதலை மணக்கும்
மலியோதத் தொலிகூடல்
தீதுநீங்கக் கடலாடியும்
மாசுபோகப் புனல்படிந்தும்
அலவ னாட்டியு முரவுத்திரை யுழக்கியும்
பாவைசூழ்ந்தும் பல்பொறி மருண்டும்
அகலாக் காதலொடு பகல்விளை யாடி
பெறற்கருந் தொல்சீர்த் துறக்க மேய்க்கும்
பொய்யா மரபிற் பூமலி பெருந்துறை

(இ - ள்.) (77) மேழகம் தகரொடு-ஆட்டுக்கடாவுடனே, சிவல்-கௌதாரிப்பறவைகளும், விளையாட - விளையாடாநிற்கையில்,—(78) கிடுகு நிரைத்து - கேடகத்தை வரிசையாகஅமைத்து, எஃகு ஊன்றி - (அந்தக் கேடகத்திலே) வேற்படைகளை யூன்றவைத்து, (இவ்வாறு), (79) நடுகல்லின் அரண் போல் - நடுகல்தெய்வத்திற்கு அரண் அமைப்பதுபோல,—(80) நெடுந் தூண்டிலில் காழ் சேர்த்திய - நெடியதூண்டில்களில் காம்புகள் சார்த்திவைத்த, (81) குறுங் கூரை குடி - குறிய இறப்பையுடைய குடியிருக்குமிடத்திற்கு, நாப்பண் - நடுவில், (82) நிலவு அடைந்த இருள் போல - நிலவைச்சேர்ந்த இருளைப்போல, (83) வலை உணங்கும் மணல்-வலை கிடந்துஉலரும் மணலையுடைய, முன்றில் - முன்றிலிலே, (84) வீழ் தாழை தாள் தாழ்ந்த - விழுதையுடைய தாழையின் அடியிடத்தே நின்ற, (85) வெண் கூதாளத்து - வெண்டாளியின், தண் பூ - குளிர்ந்த பூவினால்தொடுத்த, கோதையர் - மாலையையணிந்தவராய்,—(86) சினை சுறவின் கோடு நட்டு - சினையையுடைய சுறாமீனின் கொம்பை நட்டு, (87) மனை - தங்கு மிடமாக, சேர்த்திய - (அந்தக்கொம்பிற்) சேர்க்கப்பெற்ற [ஆவாகனஞ்செய்யப்

பெற்ற], வல் அணங்கினன் - வலிய தெய்வங்காரணமாக, (88) மடல் தாழை மலர் மலைந்தும் - மலரையுடைய தாழையினது மலரைச் சூடியும், (89) பிணர் பெண்ணை பிழி மாந்திஉம் - சருச்சரையையுடைய பனைமரத்தின் கள்ளை யுண்டும், (90) புல் தலை இரு பரதர்-சிவந்த தலையினையுடைய பெரிய பரதவர்,—(92) பாய் இரு பனி கடல் வேட்டம் செல்லாது - பரந்த கருமை யையுடைய குளிர்ந்தகடலிலே மீன்பிடித்தற்குப் போகாது, (93) மடிந்து - (அத்தொழிலில்) ஊக்கங்குன்றி; (91) பைந் தழை மா மகளிரொடு - பசிய தழையினையுடுத்த கரிய மனைவிமாருடனே, (93) உவவு - பூர்ணிமை நாளிலே, உண்டு - (தாம் விரும்பியவற்றை) உண்டு, ஆடிஉம்-விளையாடியும்,— (பின்பு), (94) புலவு மணல் - புலால்நாற்றத்தையுடைய மணலையுடைய, பூ கானல் - மலர்களையுடைய கடற்கரைச்சோலையையடுத்துள்ள, (95) மா மலை அணைந்த கொண்மூ போலஉம் - கரியமலையைச்சேர்ந்த (செவ்) வானம் போல வும், (96) தாய் முலை தழுவிய குழவி போலஉம் - தாயுடைய முலையைத் தழு விய பிள்ளையைப்போலவும், (97) தேறு நீர்-தெளிந்தநீரையுடைய கடலின், புணரியொடு - அலையுடனே, யாறு - காவிரிநதி, தலைமணக்கும் - சேரப் பெற்ற, (98) மலி ஓதத்து - மிக்கநீர்ப்பெருக்கினல், ஒலி - ஒலிக்கின்ற, கூடல்-சங்கமத்துறையிலே, (99) தீது நீங்க கடல் ஆடிஉம் - (தமது) தீவினை போகச் சமுத்திரத்திலே மூழ்கியும்,—(100) மாசு போக புனல் படிந்துஉம் - உப்புப்போக நீரிலே குளித்தும், (101) அலவன் ஆட்டிஉம் - ஞெண்டுகளை யாட்டியும்,—உரவு திரை உழக்கிஉம் - பரக்கின்ற திரையிலே விளையாடி யும்,—(102) பாவை சூழ்ந்துஉம் - (பஞ்சாய்க்கோரையாற்) பாவைகளைப் பண் ணியும், பல் பொறி மருண்டுஉம்-ஐம்பொறிகளால் நுகரும் பொருள்களை நுகர் ந்துமயங்கியும், (103) அகலா காதலொடு பகல் விளையாடி-நீங்காத விருப்பத் துடனே பகற்பொழுதெல்லாம் விளையாடுதற்குக் காரணமாகி, (இங்ஙனம்), (104) பெறற்கு அரு தொல் சீர் - பெறுதற்கு அரிய பழமையான சிறப்பை யுடைய, துறக்கம்எய்க்கும்-சுவர்க்கத்துடனே ஒத்திருக்கின்ற, (105) பொய்யா மரபின் - (என்றும்) தவறாமல் நீர்வரும் முறைமையினையுடைய, பூ மலி - பொலிவுமிக்க, பெருந்துறை - பெருநீர்த்துறையையும்,—(எ - று.)—கானல் (94) கூடல் (98) என்க.

(77) பரதவர் குடியிருக்குமிடத்தின்முன்றிலில் சிலர் ஆட்டுக்கிடா யோடு ஆட்டுக்கிடாயையும் சேவலோடு சேவலையும் பொரவிட்டு வேடிக்கை காணுதலால், அவை விளையாடு மென்க. இங்ஙனம் ஆடு போர்புரிவது தகர் வென்றி யென்றும், சேவல்கள் பொருவது சேவல்வென்றி யென்றும் கூறப் படும். மேழகத்தகர் - துருவாடுஎன்பர்: மேழகம் - மேஷகம்என்ற வடசொல் லின்சிதைவென்ப. சேவல் - கௌதாரி.

(78 - 81) நடுகல் - போரிற்புறங்கொடாதுஇறந்து வீரசுவர்க்கம்பெற்ற வீரனுடைய உருவத்தைச் செதுக்கி நிலத்தில்ஊன்றிய கல்: இங்ஙனம் இறந்த வீரனுக்குச் சிறப்புச்செய்தல்; பண்டைக்காலத்து வழக்கு. அங்ஙன

முள்ள நடுகல்லிற்கு அரணுகக் கேடகத்தை வரிசையாகஇட்டு வேலை அக்கேடகத்தி லூன்றுதலும் முற்காலவழக்கு: தூண்டிற்காழ் சார்த்தப்பட்டு உள்ள பரதவரின் கூரைவீட்டிற்கு - வேலினைக்கொண்ட நடுகல் ஏற்ற உவமையாம். அரண் - ஶரணமென்ற வடசொல்லின் சிதைவென்பர்.

(82, 83) மணல் நிலவுக்கும், இருள் வலைக்கும் உவமை. மணலில் உணங்குமாறு பரப்பிவைத்துள்ள வலை நிலவையடைந்த இருளைப் போலும்.

(83) முன்றில் என்பது (84) தாழையென்பதனோடேனும், (86) நட்டு என்பதனோடேனும் இயைதற்குஉரியது.

(84-90)பரதவர் பூங்கோதையராய்ச் சுறவின்கோட்டைநட்டு அதனையே யிருப்பிடமாகஆவாகனஞ்செய்த கடவுளுக்குத் தாழைமலரையணிந்து கள்ளை நிவேதித்துப் பிறகு அந்தக்கடவுளின் நைவேத்தியப்பொருளான தாழையைச் சூடிக் கள்ளையும் பருகுவ ரென்க. சுறாமீனின் கொம்பைநட்டு அதில் கடல் தெய்வத்தை ஆவாகனஞ்செய்துவழிபடுதல், நெய்தல்நிலத்தார்க்கு மரபு: "நெய்தல்நிலத்து நுளையர்க்கு வலைவளந் தப்பின் அம்மகளிர் கிளையுடன்குழீஇச் சுறவுக்கோடுநாட்டிப் பரவுக்கடன் கொடுத்தலின் ஆண்டு வருணன் வெளிப்படும்" என்று நச்சினர்க்கினியர் பொருளதிகாரத்துரையிற் கூறியிருத்தலுங் காண்க. பூச்சூடுதற்குஉரியதாழை வீழ்தாழையெனப்படுதற்குஏற்ப, தென்னை **விழுதில்தாழை** யெனப்படும்.

(91-94) தழை-தளிர்கள் தழைகள் மலர்கள் இவற்றாலாகிய உடைவிசேடம்: பண்டைக்காலத்தில் தழையென்னும் உடையை மகளிர் அணிந்துவந்தன ரென்பது, நூல்களாற் பெறப்படும்: **தழைவிருப்புரைத்தல்** என்று ஒருதுறை திருக்கோவையாரில் வந்திருத்தலுங் காண்க. உவாக்காலங்களில் சோம்பல் கொண்டு கடலில் மீன்பிடித்தற்குச்செல்லாது பரதவர் மனைவிமாருடனே உண்டு ஆடுவரென்க. கடற்கரையிலிருத்தலால், சோலையை, 'புலவுமணற்பூங் கானல்' என்றார்.

(95-97) கடலைச்சாரும் காவிரியாற்றுக்கு, மலைதழுவிய கொண்மூவையும், தாய்முலைதழுவிய குழவியையும் உவமைகூறினர். தெளிந்தகடல்நீரிலே செந்நிறமுள்ள காவிரிநீர் சேர்வதனல் 'கொண்மூ' என்பதற்கு-செக்கர்வானம் எனப்பட்டது. தாய்முலைதழுவிய குழவி ஒன்றுபட்டிருத்தலில் உவமை.

(98-105) சங்கமத்துறையில் நீராடுவதனல் தீவினையகலுமென்பது, நூற்கொள்கை. சாய்க்கோரையால் பாவைசெய்தலை "பைஞ்சாய்ப்பாவையீன்றனன்யானே," "பௌவநீர்ச் சாய்க்கொழுதிப்பாவைதந்தனைத்தற்கோ" என்பவைமுதலிய இடங்களிலும் காண்க. சங்கமத்துறை, இங்ஙனம் பொழுது போக உதவுதலால் துறக்கமேய்க்கு மென்க.

* துணைப்புணர்ந்த மடமங்கையர்
பட்டுநீக்கித் துகிலுடுத்து

---

* தடித்த எழுத்திற் பதித்த மூலப்பகுதி, மாணக்கர்க்குப் படித்தற்கு உரியதன்று.

மட்டுநீக்கி மதுமகிழ்ந்து
மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவும்
மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையவும்

நெடுங்கால் மாடத் தொள்ளெரி நோக்கிக்
கொடுந்திமிற் பரதவர் குரூஉச்சுட ரெண்ணவும்
பாட லோர்த்தும் நாடக நயந்தும்
வெண்ணிலவின் பயன்றுய்த்தும்
கண்ணடைஇய கடைக்கங்குலான்

மாஅகாவிரி மணங்கூட்டுந்
தூஉவெக்கர்த் துயின்மடிந்து
வாலிணர் மடற்றாழை
வேலாழி வியன்றெருவில்
நல்லிறைவன் பொருள்காக்குந்

தொல்லிசைத் தொழின்மாக்கள்
காய்சினத்த கதிர்ச்செல்வன்
தேர்பூண்ட மாஅபோல
வைகறூஉ மசைவின்றி
உல்குசெய்க் குறைபடாது

வான்முகந்தநீர் மலைப்பொழியவும்
மலைப்பொழிந்தநீர் கடற்பரப்பவும்
மாரிபெய்யும் பருவம்போல
நீரினின்று நிலத்தேற்றவும்
நிலத்தினின்று நீர்ப்பரப்பவும்

அளந்தறியாப் பலபண்டம்
வரம்பறியாமை வந்தீண்டி
அருங்கடிப் பெருங்காப்பின்
வலியுடை வல்லணங்கினோன்
புலிபொறித்துப் புறம்போக்கி

மதிநிறைந்த மலிபண்டம்
பொதிமூடைப் போரேறி
மழையாடு சிமைய மால்வரைக் கவாஅன்
வரையாடு வருடைத் தோற்றம் போலக்
கூருகிர் ஞமலிக் கொடுந்தா ளேற்றை

ஏழகத் தகரோ டுகளு முன்றில்

(இ - ள்.) (106) துணை புணர்ந்த மடம் மங்கையர் - கணவரைக்கூடின மடப்பத்தையுடைய மங்கைமார், (107) பட்டு நீக்கி துகில் உடுத்தும் - பட்டு உடுத்தவற்றைநீக்கி(ப் புணர்ச்சிக்காலத்துக்கு நொய்யவாகிய) வெள்ளுடையை யுடுத்தும், (108) மட்டு நீக்கி மது மகிழ்ந்தும் - கள்ளுண்டலைக் கைவிட்டுக்

காமவின்பச்சுவையை நுகர்ந்தும், (109) மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடஉம் - கணவர்சூடிய மாலையை(த் தமதென்று) மகளிர் சூடிக்கொள்ளவும், (110) மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையஉம் - மகளிர்சூடியமாலையை(த் தமதென்று) ஆடவர் சூடிக்கொள்ளவும்,—(111) நெடு கால் மாடத்து ஒள் எரி நோக்கி (112) கொடுங் திமில் பரதவர் குரூஉ சுடர் எண்ணஉம் - நீண்ட தூண்களை யுடைய மாடத்தே ஒள்ளியவாகிய தீபச்சுவாலையை நோக்கி வளைந்த கட்டு மரத்திலேயேறிச்சென்ற பரதவர் நிறவிய அந்தச்சுடரை எண்ணுகிற்பவும், (மற்றும் அந்நகரத்திலுள்ளார்), (113) பாடல் ஓர்த்துஉம் - பாட்டைச் செவி தாழ்த்துக்கேட்டும், நாடகம் நயந்துஉம் - கூத்துகளை விரும்பிப்பார்த்தும், (114) வெள் நிலவின் பயன் துய்த்துஉம் - வெள்ளியநிலவிற்பெறுதற்குஉரிய இன்பப்பயனையனுபவித்தும்,(115)கண் அடை இய-கண் துயின்ற, கடைக்கங்குலான்-கங்குலின்கடையாமத்திலே,—(116)மாஅ காவிரி - பெரியகாவேரிநதியினுடைய, மணம் கூட்டும் - (பலவிடங்களிலுமுள்ள மலர்களின்) மணங்களைக் கொண்டுவந்து திரட்டுகின்ற, (117) தூஉ எக்கர்-தூய [வெண்ணிறமான] இடு மணலிலே, துயில் மடிந்து-உறக்கமயக்கத்தாலே சோர்ந்திருந்து, (118) வால் இணர் மடல் தாழை (119) வேலை ஆழி வியன் தெருவில் - வெள்ளிய பூங் கொத்துக்களையும் மடலினையுமுடைய தாழையினைக்கொண்ட கரையை யுடைய கடலருகிலிருக்கும் அகன்ற (பண்டசாலைத்) தெருவில், (120) நல் இறைவன் பொருள் காக்கும் - நல்ல அரசனுக்கு வரவேண்டிய சுங்கப்பொருளை(ப் பிறர்கொள்ளாமல்) பாதுகாக்கின்ற (121) தொல் இசைதொழில் மாக்கள் - பழமையானபுகழையுடைய சுங்கங்கொள்வோர்,—(122) காய் சினத்த கதிர் செல்வன் (123) தேர் பூண்ட மாஅ போல - எரிகின்ற சினத்தையுடைய சூரியனது தேரிற்பூட்டிய குதிரைகளைப்போல, (124) வைகல் தொறும் - தினந்தோறும் [எந்நாளிலும்], அசைவு இன்றி - இளைப்பு இல்லாமல், (125) உல்குசெய - சுங்கங் கொள்ளாநிற்க,—குறைபடாது - குறைதலின்றி, (126) வான் முகந்த நீர் மலை பொழியஉம் (127) மலை பொழிந்த நீர் கடல் பரப்பஉம் (128) மாரி பெய்யும் பருவம்போல - மேகம் (தான்) முகந்த நீரை மலையிடத்தே சொரிதற்காகவும் மலையிற்சொரிந்த நீரை மீண்டு கடலிலே பரப்புதற்காகவும் மாரிக்காலத்தே பெய்கின்ற செயல்போல, (129) நீரில் நின்று நிலத்து ஏற்றஉம் - (மரக்கலத்திலே வேற்றுநாடுகளினின்று) கடல்மார்க்கமாகக் கொண்டுவரப்பட்ட பொருள்களை அங்கிருந்து நிலத்திலே ஏற்றும்படியும் [இறக்குமதிசெய்யவும்], (130) நிலத்தில்நின்று நீர் பரப்பஉம் - உள்நாடுகளிலிருந்து (ஏற்றுமதிசெய்யும்படிவந்து கடற்கரையி லிருப்பவைகளை) நீரில் [மரக்கலத்தில்] ஏற்றுமதிசெய்யவும், (131) அளந்து அறியா பல பண்டம் (132) வரம்பு அறியாமை வந்து ஈண்டி - அளவிட்டு அறியமுடியாத பல்வகைப்பண்டம் எல்லையறியமுடியாதபடி வந்து திரள, (133) அரு கடி பெருங்காப்பின் - அரிய காவலையுடைய அகன்ற சாலையில் [சுங்கச்சாவடியில்], (134) வல் அணங்கினோன் - வலிய வருத்துந் தொழிலை யுடையோன் [காவற்காரன்], வலி உடை (135) புலி பொறித்து - வலியை

யுடைய (சோழமன்னவரின் இலாஞ்சினையாகிய) புலியை அடையாளமாக இட்டு, புறம் போக்கி - (பின்பு அவற்றை) வெளியே போக்கினமையால், (136) மதி நிறைந்த மலி பண்டம் - மதித்தற்ருெழிற்குக்குறைவற்ற (அந்த) மிக்க பண்டங்களும், (137) பொதி - பொதிந்த, மூடை - மூட்டைகளாகிய, போர்-போரிலே, ஏறி—, (138) மழைஆடு சிமயம் மால்வரை கவாஅன்-மழை யுலாவுஞ் சிகரத்தையுடைய பெரிய மூங்கிலேயும் பக்கமலேயினையுமுடைய, (139) வரை-மலையிடத்தே, ஆடு-சஞ்சரிக்கின்ற, வருடை - வருடைமானின், தோற்றம்போல - தோற்றரவுபோல, (140) கூர் உகிர் ஞமலி கொடு தாள் ஏற்றை - கூரியநகத்தையுடைய நாயின் வளைந்த காலையுடைய ஏருனவை, (141) எழகம் தகரோடு - ஆட்டுக்கடாவோடு, உகளும்-குதிக்கப்பெற்ற, முன்றில் - (பண்டசாலை) முற்றத்தினையும்,—(எ - று.)

பண்டசாலைமுற்றத்தினைக் கூற விரும்பிய ஆசிரியர், 106 - 115 - அடிகளாற் கடைக்கங்குலின்தன்மையைக் கூறி, 116 - 125 - அடிகளால் அந்தக் கடைக்கங்குலிலும் சுங்கங்கொள்வோர் உறக்கத்தினுற் சோர்வுஉண்டாகவும் சூரியன் குதிரைபோல நாடோறும் ஏற்றுமதி இறக்குமதிப் பண்டங்கட்குச் சுங்கப்பொருள்வசூலிப்பதிற் சோர்வுகொள்ளாமல் சுங்கம்வாங்குவதையுங்கூறி, பின்பதினுறுஅடிகளால் ஏற்றுமதியிறக்குமதிச் சரக்குகளுக்குக் காரியக்காரர் அரசசின்னமாவ புலிப்பொறியை யிட, அங்ஙனம்பொறியிட்ட சரக்குகள் பொதிந்த மூட்டைகளின்மீது ஞமலியும் எழகத்தகரும் ஏறி விளையாடப்பெற்றது பண்டசாலைமுன்றி லென்கிருர்.

(108) மட்டு என்பது - சாதாரணமான கள்ளே யென்றும், மது என்பது - காமத்தைவளர்ப்பதற்கு உரிய காமபானத்தை யென்றும் உரை கூறுவதும் உண்டு. பானம் - வீரபானம் காமபானம் என்று இருவகைப்படு மென்றும்,வீரபானம் வீரத்தைவளர்க்குமாறு அதற்குஏற்பப் பருகுவதுஎன்றும் காமவின்பத்தைநுகருமாறு அதற்குஏற்பப் பருகுவது காமபானமென்றும் கூறுவர்.

(111-112) கடலில் மீனைப்பிடித்தற்குச் சென்ற பரதவர் மீண்டு கரை நோக்கிவருகையில் மைந்தரும் மகளிரும் காமவின்பந் துய்க்கும் மாடங்களில் எரியும் விளக்குகள் சிலவே தோன்றுவதால் அவை அவர்களால் எண்ணும் படியாகின்றனவென்க.

குடவும் (109), மலையவும் (110), எண்ணவும் (112), கண்ணடைஇய கங்குலான் (115) என்க. கங்குலான் - கங்குலில்: **உருபுமயக்கம்.** கங்குலான் (115) மடிந்து (117) தெருவில் (119) பொருள்காக்கும் (120) மாக்கள் (121) என்க.

(117-125) எக்கர்-யாற்றுநீர்கொணர்ந்து திரட்டியமணல். வேலை ஆழி என்ற சொற்கள் விகாரத்தால் ஐ கெட்டு, 'வேலாழி' என வந்தன. இனி, வேலா ஆழி என்ற இரண்டுசொற்கள் வடமொழித்தீர்க்கசந்திபோல வேர்தன

வென்பாரும், 'ஆழி' என்ற சொல்லின்முதலெழுத்தோ, 'வேலா'என்ற சொல்லின் ஈற்றெழுத்தோ, தொக்குவந்ததென்பாருமுளர். வேலா - கடற்கரையென்ற பொருளுள்ள வடசொல். உல்கு-ஶுல்கமென்பதன் சிதைவுஎன்பர்.

(126-135) வான் முகந்த நீர் மலைப்பொழிதல் - நீரினின்றவை நிலத்தேறுவதற்கும், மலைப்பொழிந்தநீர் கடற்பரப்புதல் - நிலத்தினின்றவை நீர்ப்பரப்புதற்கும் உவமையாம். அருங்கடிப்பெருங்காப்பு என்பது - சுங்கச்சாவடியை: சுங்கச்சாவடியில் ஏற்றுமதிச்சரக்குக்களுக்கும் இறக்குமதிச்சரக்குக்களுக்கும் புலிப்பொறியைச் சாவடிப்பணியாளர் பொறிப்பரெனக. உடல்வலியோடு மனவலியையும் உடையனுகிச் சுங்கங்கொடாமலேஏற்றவும்இறக்கவும் முயல்வார்க்கு அச்சத்தை விளைத்தலால், அரசனது புலிப்பொறியைப் பொறிக்கும் பணியாளனை 'வலியுடை வல்லணங்கினேன்' என்றுருமாம். வல்அணங்கின் நோன்எனப்பிரித்து - (தான் வலியுடைமையால் வீணுக) மிகவருத்துந்தன்மையமைந்த வலிய என்று புலிப்பொறிக்கு அடையாக்கிக் கூறுவாருமுளர்.

(136-141) மிக்கபண்டங்கள் ஏற்றவும் இறக்கவும்பட்டுஉள்ளவற்றைப் புலிப்பொறியடையாளமிட்டுத் தனித்தனியே பெரும்போர்போல அடுக்கி வைத்திருக்க, அங்ஙனம் அடுக்கிவைக்கப்பட்ட போர்போன்றமூட்டைகளின் மீது ஞமலியேற்றையும் ஏழகத்தகரும் உகளுவதற்கு - வரையாடுவருடையையுவமைகூறினர்: பெரும்போர்கள் - மலைக்கும், அப்போர்களின்மீதுஉகளும் ஞமலியேறு ஏழகங்கள் - வருடைக்கும் என முறையே உவமை இயைவது காண்க. வருடையாவது - எட்டுக்காலையுடையதும் மலையில்வாழுவதுமான ஒருவிலங்கு: இது, முதுகிற்காலுடையதென்றும் கூறப்படும். பொதிமூடை-வினைத்தொகை. மூடை=மூட்டை.

மாக்கள் (121) உல்குசெய (125) ஏற்றவும் (129) பரப்பவும் (130) பலபண்டம் (131) வந்தீண்டி [வந்தீண்ட] (132), வல்லணங்கினேன் (134) புலிபொறித்துப்புறம்போக்கி [போக்குதலாலே] (135) நிறைந்த மலிபண்டம் (136) பொதி(ந்த) மூடைப்போரில் ஏறி (137) ஞமலி யேற்றை (140) தகரோடுஉகளும் முன்றில் (141) என்க. (132) ஈண்டி=ஈண்ட: எச்சத்திரிபு. (140) ஞமலியேற்றை—"ஆற்றலொடு புணர்ந்த வாண்பாற்கெல்லாம், ஏற்றைக்கிளவி யுரித்தென மொழிப" என்பது, தொல்காப்பியம்.

குறுந்தொடை நெடும்படிக்காற்
கொடுந்திண்ணைப் பஃறகைப்பிற்
புழைவாயிற் போகிடைகழி
145. மழைதோயு முயர்மாடத்துச்
சேவடிச் செறிகுறங்கிற்
பாசிழைப் பகட்டல்குல்
தூசுடைத் துகிர்மேனி
மயிலியன் மானேக்கிற்

கிளிமழலை மென்சாயலோர்
வளிநுழையும் வாய்பொருந்தி
ஓங்குவரை மருங்கின் நுண்தா துறைக்கும்
காந்தளங் துடுப்பிற் கவிகுலை யன்ன
செறிதொடி முன்கை கூப்பிச் செவ்வேள்
வெறியாடு மகளிரொடு செறியத் தாஅய்க்
குழலகவ யாழ்முரல
முழவதிர முரசியம்ப
விழவறா வியலாவணத்து

(இ - ள்.) (142) குறுந் தொடை நெடும் படிக்கால் - குறிய [அணுகின] படிகளையுடைய நெடிய ஏணிகள் சார்த்தின, (143) கொடுந் திண்ணை - வளைந்த [சுற்றுத்] திண்ணைகளையும், பல் தகைப்பின் - பலகட்டுக்களையும், (144) புழை-சிறுவாயில்களையும், வாயில் - பெரிய வாயில்களையும், போகு இடைகழி - பெரிய இடைகழிகளையுமுடைய, (145)மழை தோயும் உயர் மாடத்து - மேகங்கள் படிகின்ற உயர்ந்தமாடங்களிலே, (151) வளி நுழையும் வாய் - (தென்றற்) காற்று நுழையும் இடமாகிய சாளரத்தினை,—(146) சே அடி - சிவந்த அடியினையும், செறி குறங்கின் - நெருங்கின துடைகளையும், (147) பசு இழை - பசும்பொன்னாற்செய்த அணிகலன்களையும், பகடு அல்குல் - பெரிய அல்குலினையும், (148) தூசு உடை - தூசு எனப்படுகின்ற நுண்ணிய ஆடையினையும், துகிர் மேனி - பவளம்போலும் நிறத்தினையும், (149) மயில் இயல் - மயிலினது தோற்றத்தினையும், மான் நோக்கின் - மான்போலும் பார்வையினையும், (150) கிளி மழலை - கிளிபோலும் மழலைமொழியினையும், மெல் சாயலோர் - மெல்லிய சாயலினையுமுடையமகளிர், (151) பொருந்தி - சேர்ந்திருந்து,—(152) ஓங்கு வரை மருங்கின் - உயர்ந்த மலைப்பக்கத்திலே, நுண் தாது உறைக்கும் - நுண்ணிய மகரந்தப்பொடிகள் சிறுசிறுதுளியாகச் சிந்தப்பெற்ற, (153) காந்தள் அம் துடுப்பின் கவி குலை - செங்காந்தளது அழகிய கணுக்களிடத்துக் கவிந்து [ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்து] தோன்றுகின்ற பூக்குலையை, அன்ன-ஒத்த, (154) தொடி செறி முன் கை - தொடி நெருங்கிய முன்னங்கையை, கூப்பி-குவிக்க,— செவ்வேள் (155) வெறி ஆடு மகளிரொடு செறிய - செந்நிறமுள்ள முருகப்பிரானுக்கு வெறியாட்டெடுக்கும் (பாடும்) மகளிர்க்குப்பொருந்த, தாஅய் - பரந்து, (156) குழல் அகவ - புள்ளாங்குழல் இசையையுண்டாக்கவும், யாழ் முரல-யாழ்வாசிக்கவும், (157) முழவு அதிர - முழவுமுழங்கவும், முரசு இயம்ப - முரசுஒலிக்கவும், (158) விழவு அறு - திருநாள்நீங்காத, வியல் ஆவணத்து - பெரிய அங்காடித் தெருவினையும்,—(எ - று.)

மாடங்களிலுறையும்மகளிர் சாளரவாயிலில் வந்துபொருந்திக் கைகூப்புமாறு சிலமகளிர் வெறியாட்டெடுக்கையில், அவ்வெறியாட்டுமகளிர்க்குஏற்பக் குழல் முதலியன ஒலிக்கப்பெற்று விழாநீங்காது நிற்கும் ஆவண மென்க. கூப்பி - எச்சத்திரிபு.

மகளிர்வசிக்கும் மாடங்கள், சுற்றுத்திண்ணைகள் பலகட்டுக்கள் சிறுவாசல் பெருவாசல்கள் இடைகழிகள் இவற்றையுடையனவாய் மழை தோயுமாறு ஓங்கிநிற்குமென்கிறார். இடைகழியென்பது இக்காலத்து, 'ரேழி' எனவும், 'நடை' எனவும் வழங்குகின்றது. படிக்கால்-ஏணி: படுகால்எனவும் வழங்கும். படிக்கால் சார்த்தியது திண்ணை யென்று, திண்ணையை விசேடித்துக்கூறினர். ஏணிகொண்டுஏறுமாறு திண்ணையமைத்தல் அக்காலவழக்கம்போலும்.

(146-158) 146 முதல் 150 வரையில் மகளிரின் வருணனை. "பவழப் பாவைபரிசெனத் திகழுமேனி" என்ப வாதலின், 'துகிர்மேனி' என்றது. 'வரைமருங்கி னுண்தாதுறைக்கும்' என்பது காந்தளுக்கு அடைமொழி. குவிந்த கை காந்தளின்முகைஇரண்டுசேர்ந்ததை யொக்கு மென்க. தாது - தேன் என்று உரைத்தலுமுண்டு. செறிதொடியென்பது, கைக்கு இயற்கை யடைமொழி: உவமைக்குஏற்ப வந்ததன்று. 'செவ்வேள்' எனவே, பசுநிற முள்ள மன்மதனை விலக்கி, முருகவேளைக் காட்டிற்று. ஆவணம்=ஆபணம்: வடசொல். 156,157-அடிகளில் "குழல்வழிநின்றதியாழேயாழ்வழித், தண்ணு மைநின்றதுதகவேதண்ணுமைப், பின்வழிநின்றதுமுழவே" என்ற சிலப்பதி காரம் காணத்தக்கது.

இனி, 193-வரையில் காவிரிப்பூம்பட்டினமாகிய நகரத்தின் எல்லையி னுட்பட்ட மறுகினை வருணிக்கத்தொடங்கி, 159-முதல் 182 வரையில் அந் நகர்வரைப்புப் பலவகைக்கொடிகளைக்கொண்டிருத்தலைக் கூறுகின்றார்:—

மையறு சிறப்பிற் றெய்வஞ் சேர்த்திய
160. மலரணி வாயிற் பலர்தொழு கொடியும்

(இ - ள்.) (159) மை அறு சிறப்பின் தெய்வம் சேர்த்திய - குற்றமற்ற சிறப்பையுடைய தெய்வத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்துள்ள, (160) மலர் அணி வாயில்-மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்றுள்ள (கோயில்களின்) வாயில்களில், பலர் தொழு-(பக்தர்கள்) பலரும் [யாவரும்] தொழுமாறு நாட்டியுள்ள, கொடி உம் - (பிரதிஷ்டைசெய்துள்ள கடவுளுக்குஉரிய) கொடியும்,—(எ - று.)

சிவாலயம் விஷ்ணுவாலயம் கந்தசாமிக்கோயில்முதலிய கோயில்களிலே கோபுரவாயிலையடுத்து பிரதிஷ்டைசெய்த துவசஸ்தம்பம் அமைந்திருத்தலும், ஆங்குப் பக்தர்கள் தொழுது செல்லுதலும் கருதுதற்கு உரியன. மையறு சிறப்பு - பிறப்பைப்போக்கவல்ல சிறப்புஎன்று கருத்து விரிப்பாருமுளர்.

வருபுன றந்த வெண்மணற் கான்யாற்று
உருகெழு கரும்பி னொண்பூப் போலக்
கூழுடைக் கொழுமஞ்சிகைத்
தாழுடைத் தண்பணியத்து
165. வாலரிசிப் பலிசிதறிப்
பாகுகுத்த பசுமெழுக்கின்

காழூன்றிய கவிகிடுகின்
மேலூன்றிய துகிற்கொடியும்

(இ - ள்.) (161) வரு புனல் தந்த வெள் மணல் கான் யாறு-வருகின்ற நீரால்திரட்டப்பெற்ற வெள்ளியமணலையுடைய காட்டாற்றுக்கரையில்நின்ற, (162) உரு கெழு கரும்பின் ஒண் பூ போல-அழகுபொருந்தின கரும்பினது ஒள்ளிய பூவையொப்ப, (163) கூழ் உடை - உணவுப்பொருள்களையுடைய, கொழு மஞ்சிகை - கொழுவிய பேழையின்மேலே, (164) தாழ்உடை - தாழ்ப்பாளையுடைய [தாழ்ப்பாளிட்டுப்போற்றிய], தண் பணியத்து - குளிர்ந்த பல பண்டங்களின் மேலே, (165) வால் அரிசி பலி சிதறி-வெள்ளிய அரிசியைப் பூசையாகத் தூவி, (166) பாகு உகுத்த பசு மெழுக்கின் - பாகுபோலக்காய்ச்சி வார்த்த பசிய மெழுக்கைப்பூசிய, (167) காழ்-கோலை, ஊன்றிய-நட்டுவைத்த, கவி-கவிந்த, கிடுகின் (168) மேல்-சட்டத்தின்மேலே, ஊன்றிய-நட்டுவைத்த, துகில் கொடிஉம் - வெள்ளியதுகிற்கொடியும்,—(எ - று.)

கரும்பினொண் பூப்போல (162) ஊன்றிய துகிற்கொடி (168) என்க. உணவுப்பொருள்களை மஞ்சிகையில்வைத்துத் தாழிட்டு, சட்டத்தை நாட்டி அந்தச்சட்டத்திற் கோலையூன்றித் துகிற்கொடி நாட்டியுள்ளன ரென்க. கொடி நடும்போது வாலரிசிப்பலிகளைச் சிதறினர்: சிதறி (165) ஊன்றிய (168) என இயையும். கடைத்தெருவின் இரண்டுபுறத்திற்கு யாற்றங்கரையும், கோலிலெடுத்த கொடிக்குக் கருப்பம்பூவும் உவமை. கான்யாறு - மணமுள்ள யாறுஎனினுமாம். மஞ்சிகை - மஞ்ஜூஷாஎன்ற வடசொல்லின் விகாரமென்பர். பணியம் - பண்யம்: வடசொல். (சிலதமிழர் - பண்ணப்படுவதென்ற காரணம்பற்றிவந்த தமிழ்மொழி யென்பர்.)

பல்கேள்வித் துறைபோகிய
தொல்லாணை நல்லாசிரியர்
உறழ்குறித் தெடுத்த வுருகெழு கொடியும்

(இ - ள்.) (169) பல் கேள்வி - பலவாகிய கேள்விகளையுடைய, துறை போகிய - கல்வித்துறையாகிய நூல்களின்திரளை முற்றக்கற்ற, (170) தொல் ஆணை - பெரிய ஆக்கினையையுடைய, நல் ஆசிரியர்—, (171) உறழ் குறித்து எடுத்த - வாது செய்யக்கருதிக் கட்டின, உரு கெழு - அச்சம்பொருந்தின, கொடியும்—;—(எ - று.)

கேள்வியறிவோடு கல்வித்துறையில் முழுதும்வல்ல பேரறிவாளர் 'இன்னது இத்தகையதுதான்' என்று அறுதியிட்டுக் கூறி 'அன்னது அற்றன்று' என்று மாறுபட்டாரைத் தாம் எதிர்க்கவல்லோ மென்பதுதோன்றக் கொடிகட்டிக்கொண்டுள்ளா ரென்க. தொல்ஆணை - தொன்றுதொட்டுக் கூறும் உறுதிமொழி: தொன்றுதொட்டுப் பிறரையேவிக்கொள்ளும் உரிமை யென்பாருமுளர். அங்ஙனம் அவர்எடுத்த கொடி நிரம்பியஅறிவில்லார்க்கு அவர்முன் வாய்திறக்கவும் கூசமாறு அச்சந்தரு மாதலின், 'உருகெழு கொடி'

என்றது. ஆணை - ஆஜ்ஞாஎன்றவடசொல் பிராகிருதபாஷையில் ஆணு என்று திரிய, தமிழில் ஆணையென்று திரிந்துவந்தது. ஆசிரியர் - ஆசார்ய ரென்பதன் சிதைவென்பர்.

வெளிலிளக்குங் களிறுபோலத்
தீம்புகார்த் திரைமுன்றுறைத்
தூங்குநாவாய்த் துவன்றிருக்கை
மிசைக்கூம்பி னசைக்கொடியும்

(இ - ள்.) (173) தீம் புகார் - (கண்ணுக்கு) இனிய புகாரினிடத்து, திரை - அலையினையுடைய, முன் துறை - துறைமுன்னே, (174) துவன்று இருக்கை - நிறைந்த இருப் பினையுடையதும், (172) வெளில் இளக்கும் களிறு போல - (அசையாத) கம்பத்தினை அசைக்கும் யானைபோலநின்று, (174) தூங்கு - அசைகின்றதுமான, நாவாய் - மரக்கலத்தினுடைய, (175) கூம்பின்மிசை - பாய்மரத்தின்மேலே கட்டிய, நசை கொடிஉம் - விரும்புதலை யுடைய கொடிகளும்,—(எ - று.)

புகார்த்துறையில் நங்கூரத்திற்கட்டப்பட்டுஅசைந்துநிற்கும் நாவாய்க்கு, வெளிலிற் கட்டப்பட்டு அசையுந்தன்மையுள்ள களிறு உவமையாம். 'வெளி லிளக்கும்' என்பது, களிற்றுக்கு இயற்கையடைமொழி: கட்டுத்தறியை அசை த்துப்பார்த்தல், மதயானையின்தன்மை யென்க. வேற்றுநாடுகளிற்சென்று பண்டங்களை யிறக்குதல் ஏற்றுதல்செய்யும்வணிகர் கொடியினால் தமதுமரக் கலமென்றுகண்டு மகிழ்வ ராதலின், 'நசைக்கொடி' என்றது.

மீன்றடிந்து விடக்கறுத்து
ஊன்பொரிக்கு மொலிமுன்றில்
மணற்குவைஇ மலர்சிதறிப்
பலர்புகுமனைப் பலிப்புதவின்
நறவுநொடைக் கொடியோடு

(இ - ள்.) (176) மீன் தடிந்து - மீனை யறுத்தும், விடக்கு அறுத்து - இறைச்சியை யறுத்தும், (177) ஊன் - அவ்வூன்களை, பொரிக்கும் - (நெய் யிலே) பொரிக்கின்ற, ஒலி - ஆரவாரத்தினையுடைய, முன்றில் - முற்றத்தி னைக்கொண்டதும், (178) மணல் குவைஇ-மணலைக் குவித்து, மலர் சிதறி - மலரைத்தூவாநிற்க, (179) பலர் புகும் - (கள்ளுண்பார்) பலரும் நுழையப் பெற்ற, மனை - (கள்விற்கும்) வீட்டிலே, பலி புதவின் - (தெய்வத்திற்குக் கொடுக்கும்) பலியினையுடைய வாசலிலே கட்டப்பெற்ற, (180) நறவு நொடை கொடியோடு - கள்விற்றலைத் தெரிவிக்கின்ற கொடியுடனே,—(எ - று.)

(178) சிதறி - சிதறஎன்ற எச்சத்தின்திரிபு. சிதற (178) புகும் (179) என்க. மலர் சிதறுதல், தெய்வத்திற்குக்கொடுக்கும் பலியைச் சேர்ந்ததாகும். பலி-பூஜை: வடசொல்.

181-183: பிறபிறவு நனிவிரைஇப்
பல்வே றுருவிற் பதாகை நீழற்
செல்கதிர் நுழையாச் செழுநகர் வரைப்பின்

(இ - ள்.) (181) பிற பிறஉம் - இன்னும் வேறுவேறுவகைக்கொடிகளும்; (இங்ஙனம்), (182) பல் வேறு உருவின் பதாகை - பலவேறுஉருவாற் சிறந்த பெருங்கொடிகளும், (181) நனி விரைஇ - மிகக் கலவாநிற்கையினாலே, (182) நீழல் - (இவற்றின்) நிழலிலே, (183) செல் கதிர் நுழையா - (வானத்துச்) செல்கின்ற (ஞாயிற்றின்) கிரணங்கள் நுழையமாட்டாத, செழு - வளப்பத்தையுடைய, நகர் வரைப்பின் - ஊரெல்லையினிடத்துள்ள,—(எ-று.)

வரைப்பின் (183) மறுகு (193) என இயையும். பலர்தொழு கொடி முதலியன விரவுதலால் வானத்துச்செல்லுஞ் சூரியகிரணம் உள்ளே புகுதமாட்டாத பெருவளம்படைத்தது, புகார்நகரத்தின் வரைப்பு என்க; இது - **உயர்வுநவிற்சியணி**. பதாகை - பெருங்கொடி: பதாகா - வடசொல்.

செல்லா நல்லிசை யமரர் காப்பின்
நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியும்
காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்
வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னும்
குடமலைப் பிறந்த வாரமு மகிலும்
தென்கடன் முத்துங் குணகடற் றுகிரும்
கங்கை வாரியுங் காவிரிப் பயனும்
ஈழத் துணவுங் காழகத் தாக்கமும்
அரியவும் பெரியவும் நெரிய வீண்டி
வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகின்

(இ - ள்.) (184) செல்லா நல் இசை - கெடாதநல்லபுகழையுடைய, அமரர் - தேவர்களின், காப்பின் - பாதுகாவலினாலே, (யாதோ ரிடையூறுமின்றி), (185) நீரின் வந்த நிமிர் பரி புரவிஉம் - (வேற்றுநாட்டிலிருந்து) கடல் வழியே (மரக்கலங்களின்மூலமாகக்கொண்டு)வந்து நிமிர்ந்துள்ளனவும் விரைந்தநடையினையுடையனவுமான குதிரைகளும், (186) காலின்வந்த கருங்கறி மூடைஉம் - வண்டியின்மூலமாகவந்த கருநிறமுள்ள மிளகின்மூட்டையும், (187) வடமலை பிறந்த மணிஉம் பொன்உம்-வடதிசையிலுள்ள இமயம் மேரு என்றாற்போன்ற மலைகளில் தோன்றிய பலவகையிரத்தினங்களும் பொன்னும்,—(188) குடமலை பிறந்த ஆரம்உம் அகில்உம்-குடகுமலையிலே தோன்றிய சந்தனக்கட்டையும் அகிற்கட்டையும், (189) தென்கடல்முத்துஉம்-தென்திசைக்கடலிற்பிறந்த முத்தும், குணகடல் துகிர்உம் - கீழ்கடலிற்பிறந்த பவழமும், (190) கங்கை வாரி உம் - கங்கையாற்றிற்பிறந்த பொருள்களும், காவிரி பயன்உம் - காவிரியாற்றிற்பிறந்த பொருள்களும், (191) ஈழத்து உணவுஉம் - ஈழநாட்டில்தோன்றிய உணவுப்பொருள்களும், காழகத்து ஆக்

கம்உம் - கடாரத்திலுண்டான நுகரும்பொருள்களும், (192) அரியஉம் - (மற்றும் சீனம் முதலிய நாடுகளினின்றுவந்த) அரியனவான கருப்பூரம் பனிநீர் குங்குமம் முதலியனவும், (இவையொழிய), பெரியஉம் - பெரியனவாகிய பல் பொருள்களும், நெரிய - நெரியும்படி, ஈண்டி - நெருங்கினமையால், (193) வளம் தலைமயங்கிய - பலவகைப்பட்ட வளமுள்ள பொருள்களும் ஒன்றோடொன்றுகலந்த, நனந்தலை - அகன்ற இடத்தையுடைய, மறுகின் - தெருக்களையும்,—(எ - று.)

கால் - உருளை: உருளையையுடைய வண்டிக்கு, ஆகுபெயர். வடமலை - மேருஎன்றே கொள்வாருமுளர். குடமலை-காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்கு மேற்கேயுள்ள பொதியமலையென்றலுமொன்று: "அந்தண்பொதியிற் சந்தனமரமும்" என்றதுங் காண்க: பொதியமென்னும் மலயமலைக்கு 'சந்தநாசலம்' என்றே ஒருபெயரிருத்தலும் கருதத்தக்கது. தென்கடல்முத்து - தென்கடலிற்குளித்து எடுத்த முத்து என்க: "தென்பவ்வத்துமுத்துப்பூண்டு," "தென்கடன்முத்தும்" என்பவை முதலிய இடங்களிலும் தென்கடலின்முத்து எடுத்துக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. தென்கடலென்றது - தாமிரபர்ணிநதி கலக்கப்பெற்ற கடலென்றும், அந்தப்பகுதி கொற்கைத்துறையென்று கூறப்படு மென்றும் சொல்வர். ஈழம் - இலங்கைத்தீவுஎன்றும், கடாரம் - பர்மாஎன்றும் கூறுவர்.

இனி, காவிரிப்பூம்பட்டினம் வர்த்தகம்நிகழ்வதற்கு இன்றியமையாதவரான வணிகரின் குடிவாழ்க்கையுடைமையைக் கூறுகின்றார்:—

நீர்நாப் பண்ணு நிலத்தின் மேலும்
ஏமாப்ப வினிதுதுஞ்சிக்
கிளைகலித்துப் பகைபேணாது
வலைஞர்முன்றின் மீன்பிறழவும்
விலைஞர்குரம்பை மாவீண்டவும்
கொலைகடிந்துங் களவுநீக்கியும்

அமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியும்
நல்லானொடு பகடோம்பியும்
நான்மறையோர் புகழ்பரப்பியும்
பண்ணிய மட்டியும் பசும்பதங் கொடுத்தும்
புண்ணிய முட்டாத் தண்ணிழல் வாழ்க்கைக்

கொடுமேழி நசையுழவர்
நெடுநுகத்துப் பகல்போல
நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோர்
வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து
தமவும் பிறவு மொப்ப நாடிக்

கொள்வதூஉ மிகைகொளாது கொடுப்பதூஉங் குறைபடாது

பல்பண்டம் பகர்ந்து வீசுந்
தொல்கொண்டித் துவன்றிருக்கை

(இ-ள்.) (194) (முறையே), நீர் நாப்பண்உம்-நீரின்நடுவிலும், நிலத்தின் மேல்உம்-பூமியின்மீதும், (195) ஏமாப்ப - மனம்மகிழ, (மீன்களும் விலங்குகளும்), இனிது துஞ்சி-இனிதாகவுறங்கி, (196) கிளை கலித்து - (தம்) இனத்தோடு செருக்கி, பகை பேணுது - '(இந்த வலைஞரும் விலைஞரும் நமக்குப்) பகையாவர்' என்று கருதாது, (197) வலைஞர் முன்றில் மீன் பிறழஉம் - வலைகொண்டுபிடிக்குந்தன்மையுள்ள செம்படவரின் முற்றத்திலே மீன்கள் பாய்ந்து பிறழ்ந்துதிரியவும்,(198)விலைஞர் குரம்பை மா ஈண்டஉம்-(இறைச்சியை) விலைக்குவிற்பவரின் குடிசையிலே மிருகங்கள் திரண்டுநிற்கவும், (இவ்வாறு), (199) கொலை கடிந்தும் - கொலைத்தொழிலை (அந்தவலைஞர் விலைஞர்களிடத்தினின்று) நீக்கியும்,—களவு நீக்கிஉம்-களவு (காண்பவரை அ) த் தொழிலினின்றுபோக்கியும்,—(200) அமரர் பேணிஉம் - தேவரை வழிபட்டும்;—ஆவுதி அருத்திஉம் - (வேள்விசெய்து அவ்வேள்விகளில் அக்கினியிற் செய்யும்) ஆகுதிகளால் (இந்திரன்முதலிய தேவர்களை) நுகர்வித்தும், (201) நல் ஆனெடு பகடு ஓம்பிஉம் - சிறந்தபசுக்களோடு எருதுகளைப் பாதுகாத்தும்;—(202) நால் மறையோர் புகழ் பரப்பிஉம் - நான்குவேதங்களில்வல்லரான அந்தணர்க்குஉளவாம் புகழை (அவர்கட்கு) நிலைபெறச்செய்தும்,—(203) பண்ணியம் அட்டிஉம் - (விருந்தினர்க்குப் பலவகைத்) தின்பண்டங்களைக் கொடுத்தும், பசும் பதம் கொடுத்துஉம் - பசிய [புதிய] சோற்றைக் கொடுத்தும்,—(204)(இங்ஙன்), புண்ணியம் முட்டா-அறத்தொழில் முட்டுப்படாமல், தண் நிழல் வாழ்க்கை-குளிர்ந்த அருளுடனேவாழும் வாழ்க்கையையுடைய, (205) கொடு மேழி நசை உழவர் - வளைந்தமேழியால் உழவுத்தொழிலையுடைய வணிகர், (206) நெடு நுகத்து பகல் போல (207) நடுவு நின்ற நல் நெஞ்சினேர் - நெடியநுகத்தில் தைத்த பகலாணிபோல நடுவுநிலையென்னுங்குணம் நிலைபெற்ற நல்ல நெஞ்சினையுடையராகி,—(208) வடு அஞ்சி வாய்மொழிந்து - (தாம் பொய்கூறின் தமதுகுடிக்கு) வடுவாமென்று பயந்து மெய்யையே கூறி, (209) தமஉம் பிறஉம் ஒப்ப நாடி - தம்முடைய பண்டங்களையும் பிறருடையபண்டங்களையும் ஒருதன்மையவாக மதித்து, (210) கொள்வதுஉம் மிகை கொளாது கொடுப்பதுஉம் குறைபடாது - (தாம்) கொள்ளுஞ்சரக்கையும் (தாம் கொடுக்கும் பொருட்கு) அதிகமாகக் கொள்ளாமலும் (தாம்) கொடுக்குஞ்சரக்கையும் (தாம் வாங்கும்பொருட்குக்) குறைவாகக் கொடாமலும், (இவ்வாறு), (211) பல்பண்டம் பகர்ந்துவீசும்-பலபண்டங்களையும்(இலாபத்தை வெளிப்படையாகச்)சொல்லிக் கொடுக்கின்றதனாலான, (212) தொல் கொண்டி - பழமையான மிக்கபொருளுடனே, துவன்று - நெருங்கியிருக்கின்ற, இருக்கை - குடியிருப்பினையுமுடையதான,— (எ - று.)

தம்மைப்பிடித்துக் கொல்லுவாரில்லாமையால் நீரின்மீதும் நிலத்தின் மீதும் ஏமாப்ப இனிது உறங்கி, தஞ் சுற்றத்தோடும் பல்கிச் செருக்கி, வலைஞர் மனைகளின் முன்னே நீரிலே மீன்கள் அச்சமற்றுத் திரியவும், விலைஞர்

களின் குடிசைகளில் ஆடுமுதலிய விலங்குகள் அச்சமற்றுத் திரியவும், கொலைபுரிந்து ஊன்தின்பவரும் ஊன்விற்பவருமான வலைஞர் விலைஞராகிய மாக்களைக் கொலைத்தொழில் புரியாதிருக்குமாறு அறிவுகொளுத்தி அன்னாரைக் கொலைத்தொழிலினின்று நீக்குவர் வணிகரென்க: அன்றியும், களவுசெய்வாரையும் அங்ஙனமே அக்களவுத்தொழிலினின்று நீங்கச் செய்வார்: பின்னும் அன்னார், தேவர்களை வழிபட்டும், வேள்விபுரிந்தும், பசுக்களைக் காத்தும், அந்தணரை யோம்புதல்செய்தும், விருந்தினரை யுபசரித்தும், புண்ணியத்தொழிலே புரிபவராய் அருளுடனே கூடித் தமக்கு உரிய உழவினை விரும்பிச் செய்வர்: நடுவுநிலையுள்ள நெஞ்சத்துடனே குற்றமுண்டாகாதவாறு வாய்மையையே மொழிந்து தம் சொத்தைப்போலவே பிறர்சொத்தையுங் கருதித் தாம் கொள்ளும்போது பிறரை யேமாற்றிப் பண்டத்தை அளவினும் மிகக்கொள்வதாவது பிறர்க்குத் தரும்போதும் அவர்கட்குத் தரவேண்டிய அளவினிற் குறைத்துத்தருதலாவது செய்யாமல், வெளிப்படையாகத் தமதுஇலாபத்தைச் சொல்லிப் பண்டங்களைவிற்று மிகுந்தபொருளுடனே யிருப்பார்: இப்படிப்பட்ட வணிகர்குடி நெருங்கியிருக்கும் இருப்பினையு முடையது அந்தப்பட்டினமென்க. இங்கு வணிகரின்தன்மையை இனிது ஒழுங்குறக் கூறியிருத்தல் காண்க. வணிகர்க்கு, ஓதுதல் வேட்டல் கொடுத்தல் பசுக்காத்தல் உழுதுபயிர்செய்கை வாணிகம் என்ற அறுதொழிலுரியன என்பதை "இருமூன்று மரபி னேனோர் பக்கமும்" என்று தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் வருவதற்கு 'ஓதலும் வேட்டலும் ஈதலும் உழவும் நிரையோம்பலும் வாணிகமுமாகிய அறுவகை யிலக்கணத்தையுடைய வணிகர் பக்கமும்' என்றுகூறிய உரையாலும், "ஓதல் வேட்ட லுபகாரமன்றியும், வாணிகம் பசுக்காவலுழவுதொழிலெனப், புகன்றவை யாறும் பூவைசியர் தொழிலே" என்ற நிகண்டினாலும் அறியலாம். (200) ஆவுதியருத்தியும்என்பதற்கு-அந்தணாளரைக்கொண்டு வேள்விசெய்வித்து அவ்வழியாகத் தேவர்களை நுகர்வித்தும் என்று உரைகூறியுள்ளனர். கொலைகடிதலும் களவுநீக்குதலும் ஓதலின்பயனென்க. நுகம்-நுகத்தடி:யுகமென்றவடசொல்லின்திரிபு. பகல்-அதன் இடையில்தைத்த ஆணி. பசும்பதம் - புதியஅரிசிகொண்டுசமைத்த சோறு. பசும்பதங் கொடுத்து என்பதற்கு - விளைந்தநெல்லையும் கமுகையும் உணவாகக்கொடுத்து என்றும், அரிசியுங் கறியுங் கொடுத்து என்றும் உரை கூறியுள்ளனர். "வைசிகன்பெறுமே வாணிகவாழ்க்கை", "மெய்தெரிவகையினெண்வகையுணவின், செய்தியும் வரையா ரப்பாலான" என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரங்களால் வணிகர்க்கு உழவுத்தொழில் உரித்தாகலின், 'பகடோம்பியும்' என்றது. நான்மறையோர் புகழை வணிகர்பரப்புவது - அந்நான்மறையாளர் புரிதற்கு உரிய வேள்வி முதலிய நற்கருமங்கள் நிகழ்தற்குவேண்டிய பொருள்களை யளித்தலின் மூலமாக என்க. நிழல் - அருள். பண்யம், புண்யம்என்ற வடசொற்கள் திரிந்துவந்தன.

பல்லாயமொடு பதிப்பழகி
வேறுவே றுயர்ந்த முதுவா யொக்கல்

சாறயர் மூதூர் சென்றதொக் காங்கு
மொழிபல பெருகிய பழிதீர் தேஎத்துப்
புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்தினி துறையும்
முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம்

(இ - ள்.) (214) வேறு வேறு உயர்ந்த முது வாய் - வேறுவேறாகச் சிறந்த அறிவு வாய்த்த, ஒக்கல்-சுற்றத்தினையுடைய நன்மக்கள், (215) சாறு அயர் முது ஊர் - திருவிழாக் கொண்டாடும் பழையவூரிலே, சென்று தொக்காங்கு - போய்த்திரண்டாற்போல,—(216) மொழி பல பெருகிய - பாஷைகள் பலவற்றால் மிக்க, பழி தீர் தேஎத்து-குற்றமற்ற தேசங்களில் (தோன்றி); (217) புலம் பெயர் மாக்கள்-(தமது) நிலத்தைக்கைவிட்டுவந்த மாக்கள், (213) பல் ஆயமொடு - பலவகைப்பட்ட கூட்டத்தோடு, பதி - ஊரிலுள்ளாரோடு, பழகி—, (217) கலந்து இனிது உறையும் - கூடிஇனிது வாழ்கின்ற, (218) முட்டா சிறப்பின் - குறையாத சிறப்பினையுடைய, பட்டினம் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையே,—(எ - று.)

திருவிழாநடக்கும் ஊரிலே வேறுவேறாகச் சிறந்த அறிவுவாய்த்த சுற்றத்தினையுடைய மக்கள் சென்றுகூடினாற்போல, வெவ்வேறு பாஷைகளைப் பேசும் பலநாட்டுமனிதரும் இந்தக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வந்து சேர்ந்து அதன்கணுள்ள நன்மக்கள்கூட்டத்தோடு பழகிக் கலந்து இனிது உறைவார்களென்க. சோணாட்டில் (28) படப்பையினையும் (32) தண்டலையினையும் (33) பொய்கையினையும் (38) ஏரியினையும் (39) திண்காப்பினையும் (41) அட்டிலினையும் (43) சாலையினையும் (52) தவப்பள்ளியினையும் (53)களரியினையும் (59) புறச்சேரியினையும் (76) பெருந்துறையினையும் (105) முன்றிலினையும் (141) ஆவணத்தையும் (158) மறுகினையும் (193) நன்னெஞ்சினோர்(207) துவன்றிருக்கையினையுமுடைய (212) பட்டினம் (218) என்க.

பெறினும்
வாரிருங் கூந்தல் வயங்கிழை யொழிய
வாரேன் வாழிய நெஞ்சே!

(இ - ள்.) (218) பெறின்உம்-(பொருள்தேடச்சென்ற இடத்து எனக்கு உரிய பொருளாகப்) பெற்றாலும், (219) வார் இருங் கூந்தல் வயங்கு இழை ஒழிய-நீண்ட கரிய கூந்தலையுடைய விளங்குகின்ற ஆபரணங்களையுடையாள் (இங்கே) பிரிந்திருக்க, (220) வாரேன்-(யான் நின்னோடுகூட)வரமாட்டேன்: நெஞ்சே - (என்) நெஞ்சே! வாழிய - (நீ போய்) வாழ்வாயாக: (எ - று.)

இப்படிப்பட்ட பட்டினமே பொருள்தேடும்எனக்குக் கிடைப்பதானாலும் நான் தலைவியை விட்டுவாரே னென்று தன்னெஞ்சினைநோக்கிக் கூறுகின்றான் கிளவித்தலைமக னென்க.

'நெஞ்சேவாரேன்வாழிய' என்றுகூறியதில், 'என்னதைவிட்டுவாரேன்?' என்றும் 'என்வாரேன்?' என்றும் இரண்டு வினாக்களுக்கு விடையிறுக்க

வேண்டியிருத்தலின், கானம்வாரே னென்று முதல்வினாவுக்கு விடையும், தான் விரும்பிய தோள் தண்மையா யிருத்தலால் வாரேன் என்று இரண்டாம் வினாவுக்கு விடையும் இறுக்கக்கருதி, முதல்விடையாகக் கானம் கரிகாற்பெருவளத்தானது வேலினும்வெய்ய எனக் கூறுவதைக் கூறலுறுகின்றாராய், 'கூருகிர்' (220) என்பது தொடங்கி 'முருக்கி' (238) என்பது வரையும் கரிகாற்பெருவளத்தான் தான் அகப்பட்ட சிறையினின்று மீண்டு பகைவரை யழித்தமையைக் கூறுகின்றார்:—

கூருகிர்க்
கொடுவரிக் குருளை கூட்டுள் வளர்ந்தாங்குப்
பிறர்பிணி யகத்திருந்து பீடுகாழ் முற்றி
அருங்கரை கவியக் குத்திக் குழிகொன்று
பெருங்கை யானை பிடிபுக் காங்கு
நுண்ணிதி னுணர நாடி நண்ணார்
செறிவுடைத் திண்காப் பேறி வாள்கழித்து
உருகெழு தாய மூழி னெய்திப்
பெற்றவை மகிழ்தல் செய்யான் செற்றோர்
கடியரண் டொலைத்த கதவுகொன் மருப்பின்
முடியுடைக் கருந்தலை புரட்டு முன்றாள்
உகிருடை யடிய வோங்கெழில் யானை
வடிமணிப் புரவியொடு வயவர் வீழ
பெருநல் வானத்துப் பருந்துலாய் நடப்பத்
தூறிவர் துறுகற் போலப் போர்வேட்டு
வேறுபல் பூளையொ டுழிஞை சூடிப்
பேய்க்க ணன்ன பிளிறுகடி முரசம்
மாக்க ணகலறை யதிர்வன முழங்க
முனைகெடச் சென்று முன்சமம் முருக்கி

(இ - ள்.) (220) கூர் உகிர் (221) கொடு வரி குருளை - கூரிய உகிரையும் வளைவான உடற்கோடுகளையுமுடைய புலிக்குட்டி, கூட்டுள் வளர்ந்தாங்கு - கூட்டிடத்தே (அடைக்கப்பட்டிருந்து) வளர்ந்தாற்போல, (222) பிறர் பிணி யகத்துஇருந்து-(பகைவரின்)சிறையிடத்தே தங்கியிருந்து, பீடு காழ் முற்றி - (அதனால் தன்)பெருமைக்குணம் வயிரமேறி முற்றுப்பெற்று,—(224) பெருங்கை யானை-பெரிய கையினையுடைய யானை, (223) அரும் கரை கவிய குத்தி-(தன்னை யகப்படப்பண்ணின குழியினின்று ஏறுதற்கு) அரியதான கரையை இடியும்படி (கோட்டாலே) குத்தி, குழி கொன்று - குழியைத் தூர்த்து, (224) பிடி புக்காங்கு - (தன்) பிடியிடத்தே சென்று சேர்ந்தாற்போல, (225) நுண்ணிதின் உணர நாடி - (தன்) கூரியஉணர்வுகொண்டுகூர்த்தறிவதனால் (இதுவே இப்போதைக்குச் செய்யத்தக்காரியமென்று) பார்த்து, நண்

ஞர் (226) செறிவு உடை திண் காப்பு ஏறி - அப்பகைவருடைய நெருக்கத்தையுடைய திண்ணிய காவலைக் கடந்து, வாள்கழித்து-வாளை யுறையினின்று கழித்து (ஆங்குஎதிர்த்தவர்களை வெட்டிவீழ்த்தி), (227) உரு கெழு தாயம் ஊழின் எய்தி - அச்சம்பொருந்தின தன்னரசவுரிமையை முறையிலே பெற்று, (228) பெற்றவை மகிழ்தல் செய்யான் - (தான் அங்ஙனம்) பெற்றவைகளால் மகிழ்தலையுடையானாய்,—(பின்னும் பகைவர்மண்ணைக் கொள்ள வேண்டுமென்று எழுந்த விருப்பினால்), செற்றோர்-பகைவருடைய, (229) கடி அரண் - காவலமைந்த அரண்களை, தொலைத்த - அழித்தனவும், கதவு கொல் மருப்பின் - கதவைமுறிக்குங் கொம்போடு, (230) முடி உடை கருந்தலை புரட்டும் முன் தாள் (231) உகிர் உடை அடிய-(பகைவரின்) முடியையுடைய கரியதலைகளை யுருட்டும் முன்காலின் உகிரையுடைய அடிகளையுடையனவாய், ஓங்குஎழில் - உயர்ந்தஅழகையுடையனவுமான, யானை - யானைகளோடும், (232) வடி மணி புரவியொடு - வடித்த [தெளிவான ஓசையையுடைய] மணிகட்டியகுதிரைகளோடும், வயவர்-(பகைமன்னரின்) வீரர், வீழ-(போர்க்களத்து) வீழவும், (233) பெரு நல் வானத்து பருந்துஉலாய்நடப்ப - (போர்க்களத்துச்சிந்திய தசையை யுண்ணவிரும்பிப்) பெரிய நல்ல வானினிடத்தே பருந்துகள் உலாவித்திரியவும்,—(234) போர் வேட்டு - போரை விரும்பியதனால், (அதற்குஅடையாளமாக), தூறு இவர் துறு கல் போல - தூறுபடர்ந்த நெருங்கின குன்றுகள்போல, (235) வேறு பல் பூளையொடு உழிஞை சூடி - வேறுபட்ட பல பூளைப்பூவுடனே உழிஞைமலரையுஞ் சூடி, (236) பேய்க்கண் அன்ன பிளிறு கடி முரசம் (237) மாக்கண் அகல் அறை அதிர்வன முழங்க - பேயின்கண்ணையொத்தனவும் முழங்குகின்றனவுமான காவலையுடைய முரசம் பெருமையையுடைய இடத்தையுடைய அகன்ற பாசறையிலேநடுங்குவனவாய்முழங்கவும்,—(238) (இங்ஙனம்), முனை கெட சென்று - பகைப்புலம் கெடும்படிபோய், முன் சமம் முருக்கி - முதற்போரிலே (அப்பகைவரை) அழித்து,—(எ - று.)

இப்பகுதிகளால், கரிகாற்பெருவளத்தான் தான் பகைவராற் சிறைபுண்டதினின்று தன்ஞாய்ச்சியாற் றப்பி முயன்று அப்போது எதிர்ந்தவரை வெட்டிவீழ்த்திச் சிறைமீண்டு தன்தாயத்தைப்பெற்றுப் பகைவர்மண்ணைக் கைக்கொள்ள விரும்பிப் படையெடுத்துச்சென்று எதிர்ந்தவீரரை வீழ்த்திப் பருந்துலாவவும் முரசுமுழங்கவும் பகைவரையொழித்தானென்க. கரிகாற்பெருவளத்தான் சிறையிலகப்பட்டுவீரம்முற்றியதற்கு-புலிக்குருளை கூட்டில் வளர்வதும், திண்காப்பேறித் தாயமெய்தியதற்கு-பெருங்கையானை குழிகொன்று பிடிபுக்கமையும் உவமை. (226)செறிவுடைத்திண்காப்பு-மதில் என்றும், வாள் - அம்மதிலையொட்டிக் காவலாயிருந்த வாட்படையென்றுங்கூறினுமாம். (234,235)வேறுபல்பூளையையும் உழிஞையையுஞ்சூடியஅரசனுக்கு-தூறுஇவர் துறுகல் உவமம். உழிஞை - சிறுபூளை: இதனை வேற்றரசரின் அரணைமுற்றுவோர் சூடுவரென்றுகூறுவது, தமிழ்க்கவிஞரின்மரபு: உழிஞையென்ற சிறுபூளையுடனே அதற்குஇனமான வேறுபல்பூளைகளையுஞ் சூடினு னென்க.

பெற்றவை மகிழ்தல்செய்யான் (228) போர்வேட்டு (234) சூடி (235) யானை (231) புரவியொடு (232) (படையெடுத்துச்) சென்று (238) முழங்க (237) வயவர்வீழ (232) பருந்துலாய்நடப்ப (233) முருக்கி (238) என்க.

இனி முப்பத்திரண்டடிகளால் பகைவரின் விளைநிலம் முதலியவற்றைப் பாழ்படுத்தினமையைக் கூறுகின்றார்:—

தலைதவச் சென்று தண்பணை யெடுப்பி
வெண்பூக் கரும்பொடு செந்நெ னீடி
மாயிதழ்க் குவளையொடு நெய்தலு மயங்கிக்
கராஅங் கலித்த கண்ணகன் பொய்கை
கொழுங்காற் புதவமொடு செருந்தி நீடிச்
செறுவும் வாவியு மயங்கி நீரற்று
அறுகோட் டிரலையொடு மான்பிணை யுகளவும்

(இ - ள்.) (239) தலை - அந்தப்பகைவ ரரணிடத்தே, தவ சென்று - மிகநடந்து, தண் பணை எடுப்பி - குளிர்ந்த மருதநிலத்திலுள்ள குடிகளை யோட்டி, (இங்ஙனம் மருதநிலத்தாரை யோட்டினமையால் அங்கே முன்னிருந்தனவான), (240) வெள் பூ கரும்பொடு செந்நெல் நீடி - வெள்ளியபூவினையுடைய கரும்புடனே செந்நெற்பயிரும் நீண்டுவளரப்பெற்று, (241) மா இதழ் குவளையொடு நெய்தல்உம் மயங்கி - கருமையையுடைய இதழ்களைக்கொண்ட குவளைமலருடனே நெய்தற்பூவும் சேரப்பெற்று, (242) கராஅம் கலித்த - முதலைகள் செருக்கித்திரியப்பெற்ற, கண் அகல் பொய்கை-இடமகன்ற பொய்கைகள்,—(நீரற்று), (243) கொழுங் கால் புதவமொடு செருந்தி நீடி-கொடிய தண்டுகளையுடைய அறுகம்புற்களோடு வாட்கோரையும் வளரப்பெற்று, (இருக்க), (244) செறுஉம் வாவிஉம் நீர் அற்று மயங்கி - செய்களும் வாவிகளும் நீரற்றுத் தம்மிலொன்றாகி, (245) அறு கோடு இரலையொடு - அறல் பட்ட கொம்பினையுடைய ஆண்மானுடனே, மான் பிணை - பெண்மான், உகளஉம் - துள்ளிவிளையாடுமாறு ஆகவும்,—(எ - று.)

கரிகாற்பெருவளத்தான் மருதநிலத்துக் குடிகளை யோட்டி அவ்விடத்தைப் பாழ்படுத்தினமையால் ஆங்குக் கரும்பும் செந்நெலும் நீண்டு வளர்தற்குக் காரணமாகிக் குவளையும் நெய்தலும் நிரம்பி முதலைகள் செருக்கித் திரியப்பெற்ற பொய்கைகள் நீரற்றுப் புதவமும் செருந்தியும் முளைக்கப்பெற்றன: செறுவும் வாவியுமோ, நீரற்றுத் தம்முள்வேறுபாடற்றனவாய் இரலையொடு மான்பிணை யுகளுமாறு ஆயினவென்க. 'நீரற்று' என்பது பொய்கை என்பதனோடும், செறுவாவி என்பவற்றோடும் இயையும். வென்றவர் பகைவரின் நாட்டைப் பாழ்படுத்தக் கருதி அந்தப் பகைவர்நாட்டுநீர்நிலைகளை யுடைப்பது வழக்கமாதலால், கரிகாற்பெருவளத்தான் அங்ஙனஞ் செய்யவே, பொய்கையும் வாவியும் நீரற்றன; தம்மிடம் நீர்பாய்தற்குக் காரணமான பொய்கை

வாவிகள் நீரறவே, பாய்ச்சலில்லாமையால் செறுவும் நீரற்றதென்க. பகைவரின் நீர்நிலைகளையுடைப்பது வழக்கமாதலை "துறைநீர்க் கைமான்கொள்ளுமோவென, உறையுண்முனியுமவன் செல்லுமூரே," "பெரும்புனல் வாய்திறந்தபின்னும்," "எண்ணாட்டிங்களனைய கொடுங்கரைத், தெண்ணீர்ச்சிறுகுளங்கீள்வதுமாதோ" என்பவற்றாலும் அறியலாம். வாவி - வ்ாபீ: வடசொல்: துரவு என்று பொருளென்பர்.

கொண்டி மகளி ருண்டுறை மூழ்கி
அந்தி மாட்டிய நந்தா விளக்கின்
மலரணி மெழுக்க மேறிப் பலர்தொழ
வம்பலர் சேக்குங் கந்துடைப் பொதியில்
பருநிலை நெடுந்தூ ணொல்கத் தீண்டிப்
பெருநல் யானையொடு பிடிபுணர்ந் துறையவும்

(இ - ள்.) (246) கொண்டி மகளிர் - (பகைவர் மனைவியராய்ப்) பிடித்து வந்த மகளிர் பலரும், உண் துறை மூழ்கி - நீருண்துறையிலே மூழ்கி(ப் பரிசுத்தராய்), (247) அந்தி மாட்டிய - அந்திக்காலத்திலே யேற்றிய, நந்தா விளக்கின் - அவியாத விளக்கினையும், (248) மலர் அணி மெழுக்கம் - மலர் கொண்டு அணிந்த மெழுகிய இடத்தினையு முடைய, பலர் ஏறி தொழ - (ஊரார்)பலரும்ஏறித்தொழ,(249)வம்பலர் சேக்கும்-புதியவரும் தொழுதுதங்குதற்குக் காரணமான, கந்து உடை பொதியில் - தெய்வமுறையும் இடத்தினையுடைய அம்பலத்தில்நின்ற, (250) பரு நிலை நெடுந் தூண் - பருத்தநிலையினையுடைய நெடிய தூண், ஒல்க-சாயும்படி, தீண்டி - உராய்ந்து, (251) பெருநல் யானையொடு பிடி புணர்ந்து உறையவும் - பெரியநல்ல ஆண்யானைகளுடனே பெண்யானைகள் கூடித் தங்கும்படியாகவும்,—(எ - று.)

கீழ் விளைநிலம் பாழ்பட்டமையைக் கூறிய ஆசிரியர் இங்குப் பொதியில் பாழ்பட்டமையைக் கூறுகின்றார். வென்றமன்னவர் பகைவரின்மனைவியரைச் சிறைபிடித்து அவர்களைப் பணிப்பெண்களாகவைத்துக்கொள்ளுதல் தமக்கு மேன்மையை விளக்குமென்று கருதியதனால், முந்தி வெற்றிபெற்றிருந்த கரிகாற்பெருவளத்தானுடைய பகைமன்னவர், கொண்டிமகளிரை மூழ்கி நந்தா விளக்கிடவும் அம்பலத்தில் மெழுகவும் வைத்தாரென்க. மெழுகிய இடங்களிற் பூக்கொண்டு அணிதல் பண்டைக்காலத்தியமரபு ஆதலால், 'மலரணிமெழுக்கம்' என்றது. அவ்வாறு மெழுகி மலரணிந்து நந்தாவிளக்கிடும் பெண்களைக்கொண்ட பொதியில் பாழ்பட்டமையால், அவ்விடங்களிலுள்ள தூண்களை யொல்கத் தீண்டி ஆண்யானையோடு பெண்யானைகள் புணர்ந்துஉறைவனவாயின. கந்து - ஸ்கந்தம்: வடசொல்: தெய்வமுறைதற்கு ஆதாரமான இடம்: தெய்வமுறையுந்தறியென்பர், நச்சினார்க்கினியர்: அருட்குறிநிற்குஞ் சிவலிங்கமென்பர், ஒருசாரார். பொது + இல் = பொதியில்: இலக்கணப்போலி: பொதுவான இடமென்பது, பொருள்: அஃதாவது - கோயில்.

அருவிலை நறும்பூத் தூஉய்த் தெருவின்
முதுவாய்க் கோடியர் முழவொடு புணர்ந்த
திரிபுரி நரம்பின் தீந்தொடை யோர்க்கும்
பெருவிழாக் கழிந்த பேஎமுதிர் மன்றத்துச்
சிறுபூ நெருஞ்சியோ டறுகை பம்பி
அழல்வா யோரி யஞ்சுவரக் கதிர்ப்பவும்
அழுகுரற் கூகையோ டாண்டலை விளிப்பவும்
கணங்கொள் கூளியொடு கதுப்பிகுத் தசைஇப்
பிணந்தின் யாக்கைப் பேய்மக டுவன்றவும்

(இ - ள்.) (252) அரு விலை நறும் பூ தூஉய் - விலைகூறுதற்கு அரிய நறுமணமுள்ள மலரைத் தூவி, தெருவின் - தெருவிலே, (253) முது வாய் கோடியர் - அறிவுவாய்த்தலையுடைய கூத்தரின், முழவொடு புணர்ந்த (254) திரி புரி நரம்பின் தீம் தொடை ஓர்க்கும் - மத்தளத்தின் தாளத்தோடே கூடின முறுக்குதல்புரிந்த நரம்பின் இனிதாகியகட்டினையுடைய யாழினிசை (பலராலும்) செவிதாழ்த்துக்கேட்கப்படும், (255) பெரு விழா-பெரியதிருநாள், கழிந்த - இன்றாகிப்போன, பேஎம் முதிர் மன்றத்து - அச்சம் முதிர்ந்த மன்றத்தினிடத்தே, (256) சிறு பூ நெருஞ்சியோடு அறுகை பம்பி - சிறிய பூக்களையுடைய நெருஞ்சியுடனே அறுகம்புல் பரவப்பெற்று, (257) அழல் வாய் ஓரி - அழல்கின்ற [கொடிய] வாயையுடைய நரிகள், அஞ்சுவர - (பிறர்க்கு) அச்சந்தோன்றுமாறு, கதிர்ப்பவும் - மிக்குமுழங்கவும்,—(258) அழு குரல் கூகையோடு - அழுவதுபோல்தோன்றுகின்ற குரலையுடைய ஆந்தைகளுடனேகூடி, ஆண்டலை விளிப்பவும் - ஆண்டலைப்புள்ளுக் கூப்பிடவும்,—(259) கணம் கொள் கூளியொடு - கூட்டங்கொண்ட [தொகுதியான] ஆண்பேய்களுடனே, கதுப்பு இகுத்து அசைஇ - மயிரைத்தொங்கவிட்டு இருந்து, (260) பிணம் தின் - பிணத்தைத் தின்னுகின்ற, யாக்கை - வடிவையுடைய, பேய்மகள் - பெண்பேய்கள், துவன்றவும் - நெருங்கவும்,—(எ - று.)

மன்றம்-பலரும்கூடுமிடம். முன்பு விழாக்காலங்களில் தெருக்களில் பெருவிலையுள்ள மலர்களைத் தூவிக் கூத்தருடைய முழவொடு ஒலிக்கும் யாழிசை மன்றத்துக் கேட்கப்படும்: இப்போது விழாக்கள் செய்வாரின்மையால் அவ்வாறான மன்றம் பாழ்பட்டுப் போக, அங்கே அச்சம்மிக ஓரி கதிர்த்தலும், கூகையொடு ஆண்டலை விளித்தலும், கூளியொடு பேய்மகள் துவன்றலும் உண்டாயினவென்க. தொடை - கட்டுதலையுடைய யாழுக்கு ஆகுபெயர். அறுகை, ஐ - சாரியை. (259) அசைஇ - இளைத்து என்றலும் உண்டு. ஆண்டலை - ஆண்மக்களின் தலைபோன்ற தலையையுடையதொரு பறவை. தூஉய் (252) ஓர்க்கும் (254) என்க.

கொடுங்கால் மாடத்து நெடுங்கடைத் துவன்றி
விருந்துண் டானாப் பெருஞ்சோற் றட்டில்
ஒண்சுவர் நல்லி லுயர்திணை யிருந்து

பைங்கிளி மிழற்றும் பாலார் செழுநகர்த்
தொடுதோ லடியர் துடிபடக் குழீஇக்
கொடுவி லெயினர் கொள்ளை யுண்ட
உணவில் வறுங்கூட் டுள்ளகத் திருந்து
வளைவாய்க் கூகை நண்பகற் குழறவும்

(இ - ள்.) (261) கொடுங் கால் மாடத்து - வளைந்த கால்களையுடைய மாடத்தின், நெடுங்கடை-பெரியதலைவாசலிலே, துவன்றி-(முதலில்) நெருங்கியிருந்து, (பின் உள்ளேசென்று), (262) விருந்து-விருந்தினர், உண்டு - புசித்தும், ஆனா - குறையாது மிக்குக்கிடக்கின்ற, பெருஞ் சோறு - பெரிய சோற்றையுடைய, அட்டில் - அடுப்புக்களுடனே, (263) ஒள் சுவர் - ஒள்ளிய [சிறந்தசுண்ணச்சாந்துபூசிய] சுவரைக்கொண்ட, நல் இல் - நன்றாகிய வீட்டின், உயர் திணை இருந்து - உயர்ந்த திண்ணைகளிலேயிருந்து, (264) பைங் கிளி மிழற்றும் - பசியகிளி இன்சொல்சொல்லுதற்குக் காரணமான, பால் ஆர் - பால்நிறைந்த, செழு நகர்-வளவியநகரின்,—(265) தொடு தோல் அடியர் - அணிந்த தோலைக்கொண்ட [செருப்புப்பூண்ட] அடியரான, (266) கொடு வில் எயினர்-வளைந்து [அல்லது கொடிய] வில்லினையுடைய வேடர், (265) துடி பட குழீஇ - துடியென்னும்பறையொலி ஒலிப்பத் திரண்டு, (266) கொள்ளைஉண்ட-கொள்ளையாகக்கொண்டு உண்டிட்ட, (267) உணவு இல் - நெல் இல்லையான, வறுங் கூடு - வறுவிய [ஒன்றுமில்லாத] நெற்கூட்டின், உள்அகத்து இருந்து - உள்ளாகியஇடத்தேயிருந்து, (268) வளை வாய் கூகை - வளைந்த வாயினையுடைய கூகை, நன் பகல் - நடுப்பகலிலே, குழற உம் - ஒலிக்கவும்;— (எ - று.)

மாடங்களின் திண்ணைகளில் பைங்கிளிகளிருந்து பாலுண்டு இன்மொழியைக் கொஞ்சிப்பேசும் நகரின் நெற்கூடுகளிலுள்ள தானியங்களை எயினர் கொள்ளைகொண்டு உண்டுவிட, அங்கு நடுப்பகலிலும் கூகையிருந்து குழறுமென்று **நகர்பாழ்பட்டமையைக்** கூறியவாறு: "நெடுநகர்வீழ்ந்த கரிகுதிர்ப் பள்ளிக், குடுமிக்கூகை குராலொடுமுரல" என்றதுங் காண்க. இராப்போதே கூகைகுழறுவதற்குஏற்ற சமயமாதலால், நண்பகலிலும் குழறுமென்றார். கொடுங்கால் - Arch என்பர்.

அருங்கடி வரைப்பி னூர்கவி னழியப்
பெரும்பாழ் செய்து மமையான் மருங்கற

(இ - ள்.) (இங்ஙனம்), (269) அரு கடி வரைப்பின் ஊர் - அரிய காவலைக்கொண்ட மதிலையுடைய (பகைவருடைய இராசதானியாகிய) ஊர்கள், கவின் அழிய - அழகுஅழிய, (270) மருங்கு அற-(அப்பகையரசரின்) குலம் இன்றாகும்படி, பெரும்பாழ்செய்துஉம்-பெரியபாழாகச்செய்தும், அமையான்-(கோபம்) அடங்காதவனாய்;—(எ - று.)

மலைபகழ்க் குவனே கடறூர்க் குவனே
வான்வீழ்க் குவனே வளிமாற் றுவனெனத்

தான்முன்னிய துறைபோகலின்
பல்லொளியர் பணிபொடுங்கத்
தொல்லருவாளர் தொழில்கேட்ப
வடவர் வாடக் குடவர் கூம்பத்
தென்னவன் றிறல்கெடச் சீறி மன்னர்
மன்னெயில் கதுவு மதனுடை நோன்றாள்
மாத்தானை மறமொய்ம்பிற்
செங்கண்ணாற் செயிர்த்துநோக்கிப்
புன்பொதுவர் வழிபொன்ற
இருங்கோவேள் மருங்குசாயக்
காடுகொன்று நாடாக்கிக்
குளந்தொட்டு வளம்பெருக்கிப்
பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை போக்கிக்
கோயிலொடு குடிநிறீஇ
வாயிலொடு புழையமைத்து
ஞாயிறொறும் புதைநிறீஇப்
பொருவேமெனப் பெயர்கொடுத்து
ஒருவேமெனப் புறக்கொடாது
திருநிலைஇய பெருமன்னெயில்
மின்னொளி யெறிப்பத் தம்மொளி மழுங்கி
விசிபிணி முழவின் வேந்தர் சூடிய
பசுமணி பொருத பரேரெறுழ்க் கழற்கால்
பொற்றொடிப் புதல்வ ரோடி யாடவும்
முற்றிழை மகளிர் முகிழ்முலை திளைப்பவும்
செஞ்சாந்து சிதைந்த மார்பி னொண்பூண்
அரிமா வன்ன வணங்குடைத் துப்பின்
திருமா வளவன்

(இ - ள்.) '(இவன் தெய்வத்தன்மையுடையவனாதலின்), (271) மலை அகழ்க்குவன் - மலைகளையெல்லாம் அகழ்தலைச் செய்வான்: கடல் தூர்க்குவன் - கடல்களையெல்லாம் தூர்த்தலைச்செய்வான்: (272) வான் வீழ்க்குவன் - தேவருலகைக் கீழேவீழ்த்துதலைச்செய்வான்: வளி மாற்றுவன் - காற்றை (இயங்கவொட்டாமல்) விலக்குவான்', என - என்று (உலகத்தோர்) சொல்லும்படி, (273) தான் முன்னிய துறை போகலின் - தான் கருதிய போர்த்துறைகளெல்லாம் பொருதுமுடித்தானாதலால்,—(274) பல் ஒளியர் பணிபு ஒடுங்க - பலராகிய ஒளிநாட்டார் தாழ்ந்து (தமது) வீரங்குறையவும், (275) தொல் அருவாளர் தொழில் கேட்ப - பழைய அருவாளநாட்டினரும் (தாங்கள் செய்யவேண்டிய) தொழிலைவந்துகேட்பவும், (276) வடவர் வாட -

வடநாட்டிலுள்ள அரசர் வாட்டமடையவும், குடவர் கூம்ப - குடநாட்டிலுள்ளார் மனமகிழ்ச்சி குறையவும், (277) தென்னவன் திறல் கெட - பாண்டியன் வலிகெடவும், சீறி - கோபித்து,—மன்னர் (278) மன் எயில் கதுவும் மதன் உடை நோன் தாள் (279) மா தானை-மன்னவரின் நிலைபெற்ற மதிலைக் கைப்பற்றும் செருக்கினையுடைய வலிமையுள்ள தாளையுடைய யானைச்சேனையுடனே, மறம் மொய்ம்பின் - வீரத்தைக்காட்டுதற்குஉரிய வலிமையையுங்கொண்டு, (280) செங் கண்ணால் செயிர்த்து நோக்கி - (சினத்தினால்) சிவந்த கண்களாற் கோபித்துப்பார்த்து, (281) புல் பொதுவர் வழி பொன்ற-புல்லியஇடையராய் அரசுபுரிபவரின் சந்ததி முழுதுங்கெட்டுப்போகவும், (282) இருங்கோவேள்-இருங்கோவேளரசனுடைய, மருங்கு-குலம், சாய-கெடவும், (283) காடு கொன்று - (சோழமண்டலத்திற்) காடாகியஇடங்களை வெட்டிப் போகட்டு, நாடு ஆக்கி - (அவ்விடங்களை) நாடாகச்செய்து, (284) குளம் தொட்டு - குளங்களை(ப்பண்டுபோல)த் தோண்டி, வளம் பெருக்கி - (நாட்டிற்குச்) செல்வத்தை மிகுவித்து, (285) பிறங்கு நிலை மாடத்து உறந்தை போக்கி - பெரியநிலைகளைக்கொண்ட மாடங்களையுடைய உறந்தையென்னுந் தன்னூரை விரிவுறச்செய்து,—(286)கோயிலொடு குடிநிறீஇ-கோயில்களோடே பழையகுடிகளையும் (பண்டுபோல அங்கு) நிலைநிறுத்தி, (287) வாயிலொடு புழை அமைத்து - பெரியவாசல்களோடே சிறிய வாசல்களையுமுண்டாக்கி, (288) ஞாயில்தொறும் புதை நிறீஇ - ஞாயிலென்னும் மதிலுறுப்புக்கள்தோறும் அம்புக்கட்டுகளையும் கட்டிவைத்து, (289) பொருவேம் என பெயர் கொடுத்து - '(பல அரசர்கள்திரண்டு பொருமாறு எதிர்த்து வந்தால் அவர்களுடன்) பொரக்கடவேம்' என்று வஞ்சினத்தைச்சொல்லி, (அங்ஙனம் பகையரசர் பலர் திரண்டுபொருமிடத்து உறுதிநிலைபிறழ்ந்து), (290) ஒருவேம்என புறக்கொடாது - (யாம்) தமியமாயிருக்கின்றேமென்று முதுகுகொடாது, (எதிர்த்து), (291) திரு நிலைஇய - வீரலட்சுமியை (த் தன்னிடத்து) நிலை பெறச்செய்தவனும், பெரு மன் எயில்(292)மின் ஒளி எறிப்ப-பெருமைபெற்ற மதிள் மின்னினொளியை வீசுதலால், தம் ஒளி மழுங்கி - தம்முடைய முகவொளி மழுங்கப்பெற்று, (293) விசி பிணி முழவின் வேந்தர் - இறுகவலித்த வார்க்கட்டினையுடைய முழவினையுடைய வேந்தர், சூடிய - (தம்) சிரமேற்கொண்ட, (294) பசு மணி பொருத பரு ஏர் எறுழ் கழல் கால் - பசிய [சிறந்தபொன்னாலியன்ற] மணிகள் ஒலிக்கப்பெற்றுப் பருத்த அழகிய வலியினையுடைய வீரக்கழலையணிந்த காலினையும், (295) பொன்தொடி புதல்வர் ஓடி ஆடவும் (296) முற்று இழை மகளிர் முகிழ்முலை திளைப்பவும் (297) செஞ் சாந்து சிதைந்த மார்பின்-பொன்னாற்செய்ததொடியினையுடைய பிள்ளைகள் தடிவந்தேறி விளையாடுகையினாலும் மெய்ம்முழுதும் அணிந்த அணிகலங்களையுடைய மகளிரின் தாமரைமுகைபோலும் முலைகள் புணர்தலாலும் செந்தசந்தனமழிந்த மார்பினையும், ஒள் பூண் - ஒள்ளிய பேரணிகலங்களையும், (298) அரிமா அன்ன அணங்கு உடை துப்பின் - சிங்கவேற்றையொத்

துப் பகைவர்க்கு வருத்தத்தைச்செய்தலுடைய வலியினையுமுடைய,, (299)
திருமா வளவன் - திருவின்பெருமையையுடைய கரிகாற் பெருவளத்தான்,—

மருதநிலம்முதலியவற்றைப் பாழ்படுத்தினமையைக் கூறியபின் அந்தக் கரிகாற்பெருவளத்தானது வெற்றித்திருவை இங்குக்கூறுகின்றாரென்க. கீழ்க் கூறியவாறுபகைவரின்ஊரைப் பாழ்படுத்தியும் அச்செயலோடமனத்திருத்திப் பிறவாதவனாகி 'இவன் மலையகழ்க்குவன்: கடல்தூர்க்குவன்: வான் வீழ்க்குவன்: வளிமாற்றுவன்' என்று தன்வலிமைமிகுதியைக் கூறுமாறு தான் வெற்றித்துறையில் முற்றியதனால், ஒளியநாட்டார் அருவாளர் வடவர் குடவர் இவர்கள் யாவரும் அடங்கிவிடவும், தென்னவர் திறல்கெடவும், பொதுவர் வழிபொன்றவும், இருங்கோவேள் மருங்குசாயவும் வென்று, காடாக இருந்த இடங்களை நாடுஆக்கியும் அந்நாட்டைவளம்படுத்தற்குக் குளங்களைவெட்டியும் வைத்தவனும், உறையூரைவிரிவுறவமைத்துக் கோயில்களையும் குடிகளையும் பண்டுபோல ஆங்கு நிலைநிறுத்திப் பெரியவாயில்களையும் சிறியவாயில்களையும் அமைத்து மதில்களில் அம்புக்கட்டுக்களையும் வைத்தவனும், பகையரசர் பலர்திரண்டுவரினும் தான் தனிமையாயிருப்பதனால் அஞ்சிப் புறங்கொடாது வஞ்சினங்கூறிப் பொருது வீரலட்சுமியைத் தன்னிடம் நிலைநிறுத்தியவனும், தம்மொளிகெட்டு வேற்றுவேந்தர்வணங்கும் வீரக்கழலணிந்த பாதங்களையும் மைந்தர்விளையாடுவதனாலும் மகளிரின் முயக்கத்தாலும் சந்தனமழியப்பெற்ற மார்பினையும் சிங்கத்தையொத்த வலிமையையுமுடையவனும் ஆவன் அந்தக்கரிகாற்பெருவளத்தானென்க. உறந்தைபோக்கி என்பதற்கு - உறந்தையைக் கைவிட்டுஎன்று உரைத்து, கரிகாற்பெருவளத்தான் உறந்தையூர் இராசதானியாக இருந்ததனை விடுத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கைக்கொண்டானென்பர் ஒருசாரார்.

இளமையிற் பகைவராற் சிறைப்பட்டு நெருப்பினாற்சூழ எரிக்கப்பட, திருமாவளவன் அந்தஎரிக்குத் தப்பிப்போயினானென்பதும், கருவூரிலிருக்கையில் கழுமலமென்னும் ஊரிலிருந்த யானையாற் கொண்டுவரப்பட்டு அரசாட்சியை யடைந்தானென்பதும் பழமொழியாற் பெறப்படும்: இவன் வெண்ணியென்னும் ஊர்ப்புறத்திலேயுள்ள போர்க்களத்தில் சேரமான்பெருஞ்சேரலாதனோடுபொருது அவனையும், ஒருபாண்டியனையும் பதினொருவேளிரையும் வென்றானென்பது, பொருநராற்றுப்படையாலும் அகநானூற்றாலும் விளங்குகின்றது. மற்றும் இவன் ஒருகால் வாகைப்போர்க்களத்தில் ஒன்பது முடிமன்னரை முறியடித்தானென்பது அகநானூற்றின் 125-ஆஞ்செய்யுளாலும், ஒருகாலத்து இமயம்வரையிற்சென்று இடையிலுள்ள அரசர்களை வென்றானென்பது சிலப்பதிகாரம் கலிங்கத்துப்பரணி முதலியவற்றாலும் தெரிகின்றது. அவ்வாறான சரிதைகளையே யுட்கொண்டு கரிகாற்பெருவளத்தானது வெற்றியை இங்குக்கூறுகின்றார், நூலாசிரியர்.

இந்தப்பட்டினப்பாலையில் தலைமைப்பொருளாகிய பாலைத்திணையைச் சேர்ந்த செலவழுங்குதல் - (219, 220) "வாரிருங்கூந்தல் வயங்கிழை

யொழிய, வாரேன்வாழியநெஞ்சே...(299 - 301) திருமாவளவன் றெவ்வர்க் கோக்கிய, வேலினும்வெய்யகானமவன், கோலினுந் தண்ணிய தடமென் றோளே" என்ற துணையானே கூறப்பட்டிருக்க, இதற்கு அங்கமாக இந்தப் பட்டினப்பாலைக்குப் **பாட்டுடைத்தலைவனாகிய கரிகாற்பெருவளத்தானது** வெற்றி யென்னும் புறப்பொருளான வாகையை யமைத்த திறம் நுண்ணுணர் வுடையோரால் மெச்சத்தக்கது. "வாகைதானே பாலையது புறனே" என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தால், வாகை பாலைத்திணைக்குப் புறனுமென்பது பெறப்படும். வாகையென்பது-"தாவில்கொள்கைத் தத்தங்கூற்றைப், பாகு படமிகுதிப்படுத்தல்" ஆதலாலும், அங்ஙன்மிகுதிப்படுத்துவது பெரும்பாலும் வெற்றியினாலேயே நிகழு மாதலாலும், பாலையென்பதும் தான் கீர்த்திபெறக் காதலைவென்று தலைவியைப்பிரிந்து செல்வதாதலாலும், வாகையைப் பாலைக் குப் புறனென்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார். "மக்கணுதலியவகனைந்திணை யுஞ், சுட்டியொருவர்ப் பெயர்கொளப்பெறாஅர்" என்பது அகத்திற்கே யாத லால், பாலையென்னும் அகத்திணைப்பொருட்கு உரிய **கிளவித்தலைவன்** பெயரை வெளிப்படையாக ஓதாது பாட்டுடைத்தலைவன்பெயரைத் **திருமா வளவன்** என வெளிப்படையாக ஓதினா ரென்று அறிக.

இருங்கோவேள் - திதியன்முதலிய ஐம்பெருவேளிருள் ஒருவன். ஒளி நாடு, அருவாநாடு - செந்தமிழ்நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்துள்ளவை. ஞாயில் - எய்துமறைபுஞ்சூட்டு.

தெவ்வர்க் கோக்கிய
300. வேலினும் வெய்யகான மவன்
கோலினும் தண்ணிய தடமென் றோளே.

(இ-ள்.) (299) தெவ்வர்க்கு ஒக்கிய-பகைவரைக்கொல்லுதற்கு உயரவெ டுத்த, (300) வேலின் உம்-வேற்படையைக்காட்டிலும், கானம் - (யான் பொ ருள்தேடுமாறுசெல்லவேண்டிய நாட்டின் இடைவழியிலுள்ள) காடுகள், வெய்ய - கடியனவாயிருந்தன: (301) தட மெல் தோள் - (இவளுடைய) பெரிய மெல்லியதோள்களோ, (300) அவன் - அந்தத்திருமாவளவனுடைய, (301) கோலின்உம்-செங்கோலினும், தண்ணிய-குளிர்ந்திருந்தன; (எ - று.)

கோடுவரிக்குருளை கூட்டுள் வளர்ந்தாங்கு (221) இருந்து...முற்றி (222), யானைபிடிபுக்காங்கு (224) நண்ணார் (225) காப்பேறி வாள்கழித்து (226)த்தாயம்...எய்தி(227), பெற்றவைமகிழ்தல்செய்யான்(228)போர்வேட்டு (234) உழிஞைசூடி(235),யானை(231)புரவியொடு(232) முரசம்(236) முழங்க (237) ச்சென்று (238) வயர்விழ (232) நடப்ப (233) ச்சமம்முருக்கி (238), தண்பணையெடுப்பி(239), மாண்பிணியுகளவும் (245), யானையொடுபிடிபுணர்ந் துறையவும்(251), ஒரி கதிர்ப்பவும்(257), ஆண்டலை விளிப்பவும் (258), பேய் மகள் துவன்றவும் (260), கூகை குழறவும் (268), ஊர்கவினழியப் (269) பெரும்பாழ்செய்தும் அமையானாய் (270) முன்னியதுறைபோகலின் (273), ஒடுங்க (274) கேட்ப (275) வாட, கூம்ப (276) திறல்கெட, சீறி (277) நோக்கி, (280) பொன்ற (281) சாய (282) காடுகொன்று நாடு ஆக்கி (283),

பெருக்கி (284), போக்கி (285), குடிநிறீஇ (286) அமைத்து (287), புதைநிறீஇ (288) பெயர்கொடுத்து (289), புறக்கொடாது (290) அரிமாவன்ன துப்பின் (298) திருமாவளவன் (299) என்க.

(இவளை உடன்கொண்டுசெல்வோமெனின்) நெஞ்சே! (220) கானம், (300) திருமாவளவன் தெவ்வர்க்குஒக்கிய (299) வேலினும் வெய்ய (300): (இவளுடைய) தடமென்தோள், (301) அவன் (300) கோலினும் தண்ணிய (301): (ஆகையால்), முட்டாச்சிறப்பிற்பட்டினம்பெறினும் (218) வார்இருங் கூந்தல் வயங்கிழையொழிய (219) (நின்னுடன்யான்) வாரேன்: (இனி, நீ அங்கேபோய்) வாழ்வாயாக (220) என முடிபு காண்க. பாட்டின்தலைமைப் பொருள் 'பட்டினம்பெறினும், வாரிருங்கூந்தல்வயங்கிழையொழிய, வாரேன்' என்பது: வாரேன் என்பதற்குக் காரணத்தை தெரிவித்தற்காக, "திருமாவளவன் தெவ்வர்க்கோக்கிய, வேலினும் வெய்யகானம் அவன், கோலினுந் தண்ணியதடமென்றோளே" என்ற இறுதி மூன்றடிகள் வந்துள்ளன: பட்டினத்தைச் சிறப்பித்தற்காக முதல் இருநூற்றுப்பதினேழடிகளும், கானின் வெம்மையையும் தோளின்தண்மையையும் தெரிவித்தற்காக, அவன்பகைவரைவென்று அவர்நாட்டைப் பாழ்படுத்தியமையையும் தன்நாட்டைச் சிறப்புறச்செய்தமையையும் விளக்குவனவாய் மற்றையடிகளும், வந்துள்ளன. இங்ஙனம் 301 - அடிகளையுடைய இந்தப்பட்டினப்பாலையில் கூறும் விஷயம், அகன்று கிடப்பினும், ஊன்றிப்பார்க்குமிடத்து ஒன்றோடொன்று இயைபுற்றுக் கற்போர்மதிக்கு இயலுமாறு அணுகித்தோன்ற அமைந்தது - **மாட்டு** என்னும் உறுப்பாம். "அகன்றுபொருள் கிடப்பினு மணுகிய நிலையினும், இயன்று பொருள்முடியத் தந்தனருரைத்தல், மாட்டெனமொழிபபாட்டியல்வழக்கின்" என்ற தொல்காப்பியத்தாலறிக. (இச்சூத்திரத்திற்கு - சொற்றொடரைத் துண்டித்துத் தமக்குத் தோன்றியவாறெல்லாஞ்சேர்த்தலே மாட்டென்னும் உறுப்புஎன்ற கருத்துப்பட நச்சினார்க்கினியர் பொருள் ஓதினர்.) ஒரு பொருளைக் கூறுமிடத்து, முன்னும் பின்னும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புபட இனமானபொருள்களை உரிய இடங்களிற் சேர்த்து இவ்வாறுவிஷயத்தை ஒழுங்குபடக்கூறுவது நல்லிசைப்புலவரின் இயல்பாகும்.

இம்மையில் மாந்தர்க்கு உறுதிபயக்கும் அறம்பொருளின்பங்களுள் இன்பம் அகமெனப்படும்: அகப்பொருளின்பகுதியாகிய குறிஞ்சி பாலை முதலிய ஐந்திணைகளும் *முதல் கரு உரி என்று மூன்றுபொருள்களாற் கூறப்படும்.

---

* தமிழிலக்கணநூல்களில் ஐந்திணைகட்கும் பகுக்கப்பட்ட முதல் கரு உரிஎன்ற மூன்றுபொருள்களுள் முதற்பொருள் - நிலமும் காலமும்: கருப்பொருள் - தெய்வம், உணா, மா, மரம், புள், பறை, செய்தி, யாழ்முதலியன: உரிப்பொருள் - உரியவொழுக்கம்: அவை - குறிஞ்சிக்குப் புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும், பாலைக்குப் பிரிதலும் பிரிதல்நிமித்தமும், முல்லைக்கு இருத்தலும் இருத்தல்நிமித்தமும், மருதத்துக்கு ஊடலும் ஊடல்நிமித்தமும், நெய்தற்கு இரங்கலும் இரங்கல்நிமித்தமுமாம்.

"முதல் கருவுரிப்பொருளென்ற மூன்றே, நுவலுங்காலை முறைசிறந்தனவே, பாடலுட் பயின்றவை நாடுங்காலை" என்ற தொல்காப்பிய வகத்திணைச்சூத்திரத்தையுங் காண்க. இச்சூத்திரத்தினுரையில் 'முதலிற் கருவும் கருவினுரிப்பொருளும் சிறந்துவரும்' என்று கூறியவாறு முதற்பொருள் கருப்பொருள்களினும் உரிப்பொருள் சிறத்தலால், இந்தப் பட்டினப்பாலையில் முதலுங் கருவுங்கூறாது உரிப்பொருளே கூறினர். எங்ஙனம் எனின்?— வாரேனென்று தலைவன் முதலிற் கூறியது - அவளை யாற்றுவித்துப் பின்புபிரிதல்கருதி: "செலவிடையழுங்கல் செல்லாமையன்றே, வன்புறை குறித்தறவிர்ச்சியாகும்" என்ற சூத்திரத்தால் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் 'தலைவன் செலவிடையழுங்குதல்பிரிந்துசெல்லாமைப்பொருட்டன்று: பின் எற்றுக்குஎனின், தலைவியையாற்றுவித்துப் பிரிதற்குத் தவிர்ந்த தவிர்ச்சியாகும்' என்று கூறியிருத்தல் காண்க. ஆகவே, இங்குப் பிரிதல்நிமித்தமாகிய பாலையினுரிப்பொருள் வந்த தென்க.

இதிலுள்ள உவமைகள் வருமாறு:—(30 - 31) பணைநிலைப்பிணிக்கும்புரவிகள் × அணைமுதற்பிணிக்கும்பகடு: (35 - 38) மதிசேர்ந்தமகவெண்மீன் × உயர்கோட்டத்துப்பொய்கை: (48-50) நீருடியகளிறு × துகள்செழுமி மாசூட்டியவெண்கோயில்: (62-69) நாண்மீன் விராயகோண்மீன் × பலருடன்குழீஇய பரதவர்: (78-81) கிடுகுநிரைத்துஎஃகூன்றிய நடுகல்லினரண் × நெடுந்தூண்டிற்காழ்சேர்த்திய குறுங்கூரை: (82 - 83) நிலவடைந்தவிருள் × வலைபுணங்குமணன்முன்றில்: (95-97) மலையணைந்தகொண்மூ, தாய்முலைதழுவியகுழவி × தேறுநீர்ப்புணரியொடு தலைமணக்கும்யாறு: (104 - 105) துறக்கமேய்க்கும் பெருந்துறை, (120-123) கதிர்ச்செல்வன் தேர்பூண்டமா × அசைவின்றிஉல்குசெய்து இறைவன்பொருள்காக்கும் தொழின்மாக்கள்: (126 - 130) வான்முகந்தநீர் மலைப்பொழிதலும் மலைப்பொழிந்தநீர் கடற்பரப்பலும் × பலபண்டம் நீரினின்றுநிலத்தேற்றலும் நிலத்தினின்று நீர்ப்பரப்பலும்: (136-141) வரைக்கவா அன் வரையாடுவருடை × முன்றிலில் பண்டம்பொதிமூடைப்போரேறியுகளும் ஞமலியேழகத்தகர்: (148 - 150) துகிர்மேனி, மயிலியல், மானேக்கு, கிளிமழலை: (153-154) காந்தளந்துடுப்பிற்கவிகுலை × கூப்பிய (மென்சாயலோரின்) முன்கை: (161-168) கான்யாற்றுக்கரும்பினொண்பூ × மறுகில் மஞ்சிகைப்பணியத்துக் காழுன்றிய கிடுகின் துகிற்கொடி:(172-174) வெளிவிளக்குங்களிறு × புகார்த்திரைமுன்றுறைத்தூங்குநாவாய்: (206 - 207) நெடுநகரத்துப்பகல் × நடுவுநின்றநன்னெஞ்சு: (214-218) ஒக்கல்சென்றுதொக்க சாறயர்மூதூர் × மொழிபல பெருகிய பழிதீர்தேஎத்துப்புலம்பெயர்மாக்கள் கலந்தினிதுறையும் பட்டினம்:(221-222)கொடுவரிக்குருளைக் கூட்டுள்வளர்தல் × திருமாவளவன் பிறர்பிணியகத்திருத்தல்: (223-227) பெருங்கையானைகுழிகொன்றுபிடிபுகுதல் × திருமாவளவன் திண்காப்பேறித்தாயமெய்தல்: (234 - 235) தாறிவர்துறுகல் × வேறுபல்பூளையோடு உழிஞைசூடிய திருமாவளவன்: (236) பேய்க்கண்ணன்னமுரசம்: (298) அரிமாவன்ன வணங்குடைத்துப்பு:

(299 - 300) திருமாவளவன் தெவ்வர்க்குஓக்கியவேல் × தலைவன் செல்லக்கருதிய கானம்: (300 - 301) திருமாவளவன்செங்கோல் × தலைவியின் தோள்.

இதில் தன்மைநவிற்சியாகக்கூறப்பட்டன வருமாறு:—(3 - 5) பஞ்சகாலத்தின்தன்மை, (5 - 7) காவிரியின்தன்மை, (8 - 12) புலத்தின்தன்மை, (13 - 15) சிறியவூர்களில் எருமைக்குழவி நெற்கதிரருந்தி நெற்போர்நிழலிலே துயில்வதிதல், (16 - 19) ஊர்கள் தெங்குமுதலியவற்றைப் பெற்றிருத்தல், (20-25) முற்றத்துஉலர்த்தியநெல்லைப் புட்கள்கவர மகளிர் அவற்றினைக் குழைகொண்டு ஓப்புதலும், அங்ஙனம்எறிந்தவை சிறுவர்உருட்டுந்தேரைச் செல்லாமற்றடுத்தலும்,(54-59)களரியின்தன்மை,(63-73)பரதவர் உணா அணி செயல் முதலியன, (74-76) பரதவரிருக்கும் புறச்சேரிவருணனை, (77-83)பரதவரின் முன்றிலின்தன்மை, (94) புலவுமணற்பூங்கானல், (98 - 100) தீதுநீங்கக் கூடலிற் கடலாடுதல், மாசுபோகப்புனல்படிதல், (98 - 103) பரதவரின் பகல்விளையாட்டு, (106 - 115) கடைக்கங்குலின்தன்மை, (117-121) துயிலாற்சோர்ந்தநிலையிலும் சுங்கங்கொள்வோர் வேலாழிவியன்தெருவில் இறைவன்பொருளைக் காத்தல், (136-141) முன்றிலின்தன்மை, (142-145) உயர்மாடத்தின்தன்மை, (146-150) மகளிரின்வருணனை, (155-158) ஆவணத்தின்தன்மை, (159 - 183) பலகொடிகள்விரவியிருக்கும் நகர்வரைப்பின் தன்மை, (184 - 193) மறுகின்வருணனை, (194 - 212) வாணிகரின்தன்மை, (229 - 231) யானையின்வருணனை, (239 - 270) கரிகாற்சோழன் பகைவர் நாட்டைப் பாழ்படுத்தியதன்வருணனை முதலியன.

இதிலுள்ள பண்டைக்காலச்செய்திகள் வருமாறு:—(20 - 25) முற்றத்திலுலர்த்தியநெல்லைப் புட்கவர மகளிர் குழைகொண்டுஎறிதலும், எறிந்த அக்குழைகள் சிறுருருட்டும் முக்காற்சிறுதேரைச் செல்லவொட்டாது தடுத்தலும், (29-30) உப்புக்கு நெல்லைக்கொண்டு படகுவருதல், (40 - 41) மதிட்கதவில் அரசனதுபொறியைப் பொறித்தல், (43) அறநிலைஇய அகனட்டிலிருத்தல், (51 - 52) எருத்தின்பல்சாலையிருத்தல், (54) சடைமுனிவரங்கிவேட்டல், (79) வீரர்க்குக் கல்நடுகை, (85 - 93) பரதவர் தம்மனைவிமாரொடு சுறவின்கோடுநட்டுத் தெய்வவழிபாடுசெய்து நிவேதித்தபொருளைத் தாம்கொள்ளல், (91) மகளிர்தழையுடுத்தல், (120 - 125) சுங்கமாக்கள் சுங்கங்கொள்ளுதல், (133 - 135) ஏற்றுமதிஇறக்குமதிச்சரக்குகளுக்கு அரசமுத்திரையையிட்டுப் புறம்போக்குதல், (154 - 155) செவ்வேள்வெறியாடுதல், (163 - 168) பணியத்து மஞ்சிகைக்குக் கொடிகட்டுதல், வாலரிசிப்பலிசிதறுதல், (170-171) நல்லாசிரியர் உறழ்குறித்துக் கொடியெடுத்தல், (174 - 175) நாவாயிற் கொடிகட்டுதல், (176 - 180) கள்ளுக்கடையிற் கொடிகட்டுகை, (244) வென்றவர் மாற்றாரின்நாட்டு நீர்வாவியை நீர்தங்கவொட்டாதுசெய்தல், (252 - 254) கோடியர் நறும்பூத் தூஉய் தெருவில் முழவொடு நரம்பின் தீந்தொடையோர்த்தல் முதலியன.

வெண்பா.

*முச்சக் கரமு மளப்பதற்கு நீட்டியகால்
இச்சக் கரமே யளந்ததால்—செய்ச்செய்
அரிகான்மேற் றேன்றொடுக்கு மாய்புனனீர் நாடன்
சரிகாலன் கானெருப் புற்று.

(இ - ள்.) செய் செய் - வயல்கடோறும், அரி கால்மேல் - நெல்லரிந்த தாளின்மேல், தேன் தொடுக்கும் - (வண்டுகள் அருகேயிருக்குந் தாமரை முதலிய மலர்களிலிருந்து) தேனைக்கொணர்ந்து கூண்டுகட்டப்பெற்ற, ஆய் புனல் நீர் நாடன் - ஆராயத்தக்க மிக்க நீர்வளத்தையுடைய சோணாட்டிற்கு உரியவனான, கரிகாலன்-கரிகாற்சோழனுடைய, கால்-பாதம், நெருப்பு உற்று-(இளமையில்) நெருப்பைப்பொருந்தியதனால், மு சக்கரம்உம் அளப்பதற்கு நீட்டிய கால் - மூன்று லோகங்களையும் அளப்பதற்குநீட்டிய அந்தக் காலானது, இ சக்கரம் ஏ அளந்தது - இந்நிலவுலகத்தையே யளந்தது; (எ - று.)

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தான் திருமாலையொத்து மூவுலகங்களையும் அளந்து தன் வசப்படுத்திக்கொள்ளும் ஆற்றலுடையன்; ஆயினும், அன்னா னுடைய கால் இளமையில் நெருப்பையுற்றமையால், அன்னான் அங்ஙனஞ் செய்யாது, இந்தநிலவுலகம் ஒன்றையுமே அளந்து தன்வசப்படுத்துக்கொண் டானென்றவாறு. சக்கரம்-வட்டவடிவமான உலகத்துக்கு ஆகுபெயர். உருவ ப்பஃறேரிளஞ்சேட் சென்னியின்குமாரனான சோழன் கரிகாலன் கருவி லிருக்கும்போதே தந்தையையிழந்தமையால் மாற்றார் இவனுக்குஉரிய நாட் டைக் கவர்ந்து தம்வசப்படுத்துக்கொண்டு, இவன் இளையவனாயிருக்கை யில் இவனைப் பிடித்துச் சிறையிலிட்டுச் சூழ நெருப்பு வைத்திட, இவன் தான் உய்யுமாற்றையாராய்ந்து நெருப்பைமிதித்துக்கடந்து பின்பு அரசாட்சியடைந்தானென்பது: இது "சுடப்பட்டுயிருய்ந்தசோழன்மகனும், பிடர்த்தலைப்பேரானைப்பெற்றுக்—கடைக்கால், செயிராறுசெங்கோல் செலீஇ யினானில்லை, யுயிருடையாரெய்தாவினை" என்னும் பழமொழியாலும் பெறப் படும்.

---

* இச்செய்யுள் பி - ஏ., பரீட்சைக்குப் பாடமில்லை.

பட்டினப்பாலையின் அரும்பதவகராதி.

அகவுதல் - இசைத்தல்.
அங்கி - அக்கினி.
அசைதல்-தங்குதல், சோர்தல், இளைத்தல்.
அட்டி - கொடுத்து.
அட்டில் - சமைக்குமிடம், அடுப்பு.
அடம்பு - ஓர்கொடி.
அணங்கு - தெய்வம்: அணங்குதல் - வருத்துதல்.
அணைமுதல்-சார்ந்ததறி, அணையிடத்துத்தறி, !தறியினிடம்.
அதிர்தல் - எதிரொலியுண்டாக ஒலித்தல்.
அந்தி - சாயங்காலம்.
அமர்தல் - பொருந்துதல்.
அமரர் - தேவர்.
அயர்தல் - கொண்டாடுதல்.
அரண் - காவலாயிருப்பது: ரண மென்ற வடசொல்லின் சிதைவு.
அரிமா - சிங்கம்.
அருந்துதல் - உண்ணுதல்.
அருவாளர் - அருவாளநாட்டார்.
அலவன் - நண்டு.
அவிர்தல் - விளங்குதல்.
அறுகை = அறுகு: ஐ - சாரியை.
அறு கோடு - அறுப்புள்ளகொம்பு.
அறை - பாசறை: மலைப்பக்கம்.
ஆண்டலை-ஆண்மக்களின் தலைபோன்ற தலையையுடையதோர் பறவை.
ஆணை - ஆக்கினை: ஆஜ்ஞாஎன்ற வடசொல் பிராகிருதவழியாகச் சிதைந்து தமிழில் வந்தது.
ஆயம் - கூட்டம்.
ஆரம் - சந்தனம்.
ஆலை - கருப்பஞ்சாறுகாய்ச்சுங் கொட்டில்.
ஆவணம் = ஆபணம்: வடசொல்: கடைத்தெரு.
ஆவுதி = ஆஹுதி: வடசொல்.
இகல் - மாறுபாடு.
இகுத்தல் - விரித்தல்.
இடைகழி - ரேழி அல்லது நடையெனப்படும்.
இணர் - குலை.
இணைதல் - பொருந்துதல்.
இயம்புதல் - ஒலித்தல்.
இயல் - தன்மை.
இரலை - கலைமான்.
இரியல்போதல் - நிலைகெட்டு ஓடிப்போதல்.
இருமை - பெருமை.
இவர்தல் - படர்தல்.
இளக்குதல் - அசைத்தல்.
இறவு - ஒருமீன்.
இறைவன் - அரசன்.
இனம் - தொகுதி: வகுப்பைச்சேர்ந்தவர்.
ஈழம் - சிங்களம்.
உகளல் - குதித்தல்.
உகிர் - நகம்.
உகுத்தல் - உதிர்த்தல், வார்த்தல்.
உணங்குதல் - உலர்தல்.
உணா - உணவு: நெல்.
உரவுதல் - பரத்தல்.
உரு - வடிவம், அழகு: இப்பொருள்களில் ரூபம்என்ற வடசொல்லின் சிதைவு என்பர். அச்சம்: 'உருவுட்காகும்' என்பது, தொல்காப்பியம்.
உல்கு - சுங்கம்: உல்குசெய்தல் - சுங்கப்பொருளை வசூலித்தல்.
உவவு - பூர்ணிமை.
உழக்குதல் - கலக்கிவிளையாடுதல்.
உழிஞை - சிறுபூளை: கொத்தானென்பர், புறப்பொருள் வெண்பாமாலையுரையாசிரியர்.
உற - நன்றாக.
உறந்தை - உறையூர்.
உறழ் - வாது.
உறைத்தல் - துளித்தல்.
எஃகு - வேல்.
எக்கர் - இடுமணல்.
எடுப்புதல் - ஓட்டுதல்.
எயில் - மதில்.
எயினர் - வேடர்.
எழில் - எழுச்சி, அழகு.
எறுழ் - வலி.
ஏமாத்தல் - மகிழ்தல்.
ஏர் - அழகு.
ஏர்பு-எழுந்து: செய்புஎன்னும் வாய்பாட்டெச்சம்.

ஏழகத்தகர் - ஆட்டுக்கிடாய். (மேழகத்தகரென்பதும் இப்பொருளதே.) ஏழகம்=ஏடகம்: வடசொல்.
ஏற்றை - அஃறிணையாண்பாற்பெயர்.
ஏறு - இடபம், இடியேறு.
ஒக்கல் - சுற்றம்.
ஒடுங்குதல் - வீரங்குறைதல்.
ஒப்ப - ஒருதன்மையாக.
ஒருவுதல் - நீங்குதல்.
ஒல்குதல் - சாய்தல்.
ஒளியர் - ஒளிநாட்டார்.
ஓதம் - நீர்ப்பெருக்கு.
ஓர்த்தல் - செவிதாழ்த்துக்கேட்டல்.
ஓரி - நரி.
ஓவம் - சித்திரம்.
கடி - காவல், அச்சம்.
கடை - வாசல்.
கடைக்கங்குல்-இரவின் கடையாமம்.
கண்ணடைஇய - கண்ணடைத்த.
கண்ணி - முடிமேற்சூடும்மாலை.
கணம் - கூட்டம்: வடசொல்.
கதிர்ச்செல்வன் - சூரியன்.
கதிர்த்தல்-ஊளையிடுதல்.
கதுப்பு - மயிர்.
கதுவுதல் - கைப்பற்றுதல்.
கந்து - தெய்வமுறையுந் தானம்.
கமுகு - பாக்கு: க்ரமுகமென்ற வடசொல்லின் சிதைவு.
கராம் - முதலை: க்ராஹமென்றவடசொல்லின் சிதைவென்பர்.
கருந்தொழில் - கொடுந்தொழில்.
கலம் - மரக்கலம்.
கலி - மனச்செருக்கு.
கலித்தல் - செருக்குதல்.
கவண்கல் - கயிற்றில்வைத்து எறியுங்கல்.
கவிதல் - இடிதல்.
கவாஅன் - பக்கமலை.
கவின் - அழகு.
களரி - இடம்.
கறிமூடை - மிளகுமூட்டை.
கனம்=கநகம்: (வடசொல்:) பொன்.
காந்தள் - கார்த்திகைச்செடி.
காப்பு-பாதுகாவலாயிருப்பது; மதில், காவலுள்ள இடம்.
காய்சினம் - காய்கின்ற வெகுளி.
கார்க்கரும்பு - பசுங்கரும்பு.
கால்-தூண், சக்கரம், வண்டி, இடம்.
காழ் - கோல், வயிரம்.
காழகம் - கடாரம்.
கானம் - காடு.
கானல் - கடற்கரைச்சோலை.
கிடக்கை - பரப்பு.
கிடுகு - கேடகம், சட்டம்.
கிளை - சந்ததி.
குடவர் - மேல்நாட்டார்.
குணகடல் - கீழ்கடல்.
குரம்பை - சிறுவீடு.
குருளை - குட்டி.
குரூஉச்சுடர் - ஒளியுள்ள சுவாலை.
குழிகொல்லுதல்-குழியைத் தூர்த்தல்.
குழீஇ-சேர்ந்து: குழுவுதல்-சேர்தல்.
குழை - ஒருகாதணி.
குறங்கு - தொடை.
குறுந்தொடை-அணுகவமைக்கை.
கூகை - கோட்டான்: கூகம் - வடசொல்.
கூடல் - காவிரிகடலொடுகூடும் சங்கமத்துறை.
கூடு - நெற்கோட்டை.
கூதாளி - வெண்டாளி: செடிவகை.
கூம்பு - பாய்மரம்.
கூம்புதல் - மனவெழுச்சி குறைதல்.
கூழ் - உணவுப்பொருள்.
கூளி - ஆண்பேய்.
கெழு - பொருந்திய.
கெழுமி - பொருந்தி.
கேணி - சிறுகுளம், திசைச்சொல்.
கோடு - வளைவான.
கொடுவரி - புலி.
கொண்டி - கொள்ளைப்பொருள்.
கொண்டிமகளிர் - சிறையாகக்கொள்ளப்பட்ட மகளிர்.
கொண்மூ - மேகம்.
கொள்ளை - விலை.
கோட்டம் - கரை: கோயில்.
கோடியர் - கூத்தர்.
கோடு - கொம்பு.
கோள்மீன் - கிரகங்களாகிய நட்சத்திரம்: சூரியசந்திரரும் சாயாகிரகங்களான இராகு கேதுக்களும் நீக்க மற்றவை.

கோதை - மகளிரணியும் மாலை.
கோள் - குலை.
சடை - ஜடா: வடசொல்.
சமம் = ஸமரம்: வடசொல்: போர்.
சாம்புதல் - வாடுதல்.
சாய்தல் - குறைதல்.
சாலை = ஶாலா: வடசொல்.
சாறுஅயர்தல் - விழாநடத்தல்.
சிமயம் - உச்சி.
சிவல் - கௌதாரி.
சினை - கரு.
சீர் - சிறப்பு.
சுடர் - ஒளி.
சூடு - சுடப்பட்டஇறைச்சி.
சூழ்தல் - ஆராய்ந்து செய்தல்.
சேயிர்த்தல் - கோபித்தல்.
செரு - போர்.
செருந்தி - கோரை.
செவ்வேள் - முருகக்கடவுள்.
செற்றோர் - பகைவர்.
செறிதல் - நெருங்குதல்.
செறிவு - நெருக்கம்.
செறு - வயல்.
சேக்கும் - தங்கும்.
ஞமலி - நாய், பூழிநாட்டுத் திசைச் சொல்.
ஞாயில் - ஒரு மதிலுறுப்பு.
தகர் - யாட்டின்கடா.
தகைதல் - தன்னிடத்திலே கொள்ளு தல்.
தகைப்பு - கட்டு.
தட - பெரிய.
தடிதல் - அறுத்தல்.
தண்டலை - சோலை.
தலைமணத்தல் - கூடுதல்: தலை - தமி ழுபசருக்கம்.
தவ - மிக.
தழை - தளிர்முதலியவற்றா லியன்ற மகளிருடைவிசேடம்.
தளி - நீர்த்துளி.
தாது - மகரந்தப்பொடி.
தாஅய் - தாவி, பரந்து.
தாயம் - வமிசபரம்பரையாற் கிடைக் கும் பொருள்.
தாழ் - தாழ்ப்பாள்.
தாழ்தல் - தங்குதல்.
தாள் - அடிப்பகுதி, முயற்சி.
தானை - சேனை.
திட்டை - மேடு.
திமில் - ஓடம்.
திரிபுரிநரம்பு - திரித்து முறுக்கின நரம்பு.
திரு - இலக்குமி.
திரை - அலை.
திளைப்ப - தழுவ.
திறல் - வலிமை.
தீது - பாவம்.
தீந்தொடை - இனியஇசை.
தீம் - இனிய.
துகிர் - பவழம்.
துகிற்கொடி - வெண்ணிறமுள்ள ஆ டையினாலியன்ற கொடி.
துச்சில் - ஒதுக்கிடம்.
துஞ்சுதல் - தங்குதல், தூங்குதல்.
துடி - ஒருபறை.
துடுப்பு - கணு.
துணை - கணவன்.
துப்பு - வலிமை.
துய்த்தல் - அனுபவித்தல்.
துயில்வதிதல் - உறங்குதல்.
துவன்றுதல் - நெருங்குதல்.
துறக்கம் - சுவர்க்கம்.
துறுகல் - சிறுகுன்று.
துறைபோதல்-முற்றக்கற்றல், முற்ற முடித்தல்.
தூ - தூய்மையான.
தூங்குதல் - அசைதல்.
தூசு - ஆடை.
தூண்டில் - மீனைப்பிடிக்கும்பொருட்டு வலையுடன் இடப்படுவது.
தூது - கல்.
தூறு - புதர்.
தெவ்வர் - பகைவர்.
தெறுதல் - சுடுதல்.
தென்னவன் - பாண்டியன்.
தேஎம் - தேஶம்: வடசொல்.
தேம்ப - வாட.
தொகுதல் - கூடுதல்.
தொடி - ஒருகையணி.
தொடுதல் - தோண்டுதல்.
தொடுதோல் - செருப்பு.
தொடை - கட்டு, யாழ்.

தொல்லிசை - பழமையான கீர்த்தி.
நகர் - மனை.
நசை - விருப்பம்.
நடுகல் - பொருது இறந்த வீரரின் பெருமை தோன்றுமாறு அவருரு வஞ்செதுக்கப்பெற்று நாட்டியகல்.
நடுவு - பட்சபாதமில்லாததன்மை.
நண்ணர் - பகைவர்.
நந்துதல் - அவிதல்.
நயந்தும் - விரும்பிப்பார்த்தும்.
நறவு - கள்.
நன - அகலமுணர்த்தும் உரிச்சொல்.
நனந்தலை - பரந்தஇடம்.
நண்பகல் - பகலின்உச்சிவேளை.
நாடகம் - வடசொல்.
நாண்மீன் - அசுவினிமுதலிய நட்சத்திரங்கள்.
நாப்பண் - நடு.
நாவாய் - மரக்கலம்.
நிரைத்து - வரிசையாக வைத்து.
நிழல் - அருள்.
நீழல்-நிழலென்பதன் நீட்டல்: சாயை.
நுகம் - வண்டிமாடுகளின் கழுத்தி லிடுங் குறுக்குக் கட்டை.
நேரிழை - பொருந்தின அணிகலம்.
நோடை - விலை.
நோன்தாள் - வலியமுயற்சி.
பஃறகைப்பு-பல்தகைப்புஎனப்பிரிக்க.
பஃறி - ஓடம்.
பகடு - பெருமை, எருது. [கூறி
பகர்ந்து - வெளிப்படையாக விலை
பகல்-நுகத்தின் நடுவில்தைத்த ஆணி.
பசும்பதம் - புதியசோறு.
படப்பை - பக்கம், தோட்டம்.
படிக்கால் - ஏணி.
பண்ணியம் - தின்பண்டம்
பணிபு - வணங்கி.
பணியம் - தின்பண்டம்: பண்யம் - வடசொல்.
பணை - மருதநிலம்.
பணைநிலை - பந்தி[குதிரைச்சாலை]யி லே நிற்றல்.
பதாகை - பெருங்கொடி: பதாகா - வடசொல்.
பதி - ஊர்: ஊரிலுள்ளார்க்கு; ஆகு பெயர்.
பம்பி - நெருங்கி.
பயன் - பிரயோசனம்.
பரதவர் - நெய்தனிலத்துமாக்களில் ஒருசாரார்.
பரி - செல்லுகை, செயல்.
பருவம் - காலம். [வடசொல்.
பலி - தேவர்பொருட்டு இடப்படுவது:
பள்ளி - தவத்தினோருறைவிடம்.
பறழ் - குட்டி: இது, ஒருசார் விலங்கிற்கு உரியது.
பாக்கம் - கடற்கரையூர்.
பிடி - பெண்யானை.
பிணர் - சருச்சரை.
பிணி - கட்டு: பிணியகம் - கட்டிப் போடப்பட்ட இடம்.
பிணை - பெண்மான்.
பிழி - தேன்.
பிளிறுதல் - ஒலித்தல்.
பிறங்குதல் - விளங்குதல்.
பீடு - பெருமை.
புகர் - நிறம்.
புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.
புணரி - கடலினலை.
புதவம் - அறுகம்புல்.
புதவு - வாயில்.
புதை - அம்புக்கட்டு.
புயல்மாறுதல் - பெய்கைதவிர்தல்.
புரவி - குதிரை.
புலம் - நிலம்.
புலவு - புலால்நாற்றம்.
புழுக்கு - புழுக்கியஇறைச்சி.
புழை - சிறுவாயில்.
புறக்கொடுத்தல் = புறங்கொடுத்தல்: அச்சத்தால்முதுகுகொடுத்துஓடுதல்.
புறச்சேரி - இழிகுலத்தோர் வசிக்கும் இடம்.
புறவு - புறம்பு.
புன்றலை - சிவந்ததலை.
புனல் - நீர்.
பூதம் - வடசொல்.
பெண்ணை - பனை.
பெயர்கொடுத்தல்-வஞ்சினங் கூறுதல். வஞ்சினத்தைநிறைவேற்றின் பெயருண்டாமாதலால், வஞ்சினஞ்செய்தல், பெயர்கொடுத்த லெனப்பட்டது.

பேஎம் - அச்சம்.
பேணுதல் - இலட்சியஞ் செய்தல், ஆதரித்தல்.
போதிதல் - உள்ளேயிட்டுவைத்தல்.
பொதியில் - அம்பலம், கோயில்: பொதுவில் என்பதன் மரூஉ.
பொதுவர் - இடையரான அரசர்: மருதம் குறிஞ்சி என்ற இவற்றிற்கு இடைப்பட்ட நிலமாகிய முல்லை நிலத்தில் வாழ்வதால், ஆயர்க்கு இடையர் பொதுவர் எனப் பெயர் வழங்கலாயிற் றென்பர்.
பொய்கை - மனிதரா லுண்டாக்கப் படாத நீர்நிலை.
பொருதல் - மாறுபடுதல், உரிஞ்சுதல்.
பொறி - மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்னும் ஐந்துஇந்திரியம், இலாஞ்சினை, அடையாளம்.
பொறித்தல் - அடையாளஞ்செய்தல்.
பொன்றுதல் - அழிதல்.
போகுதல் - நீளஇருத்தல்.
போந்தை - பனை.
போர்க்கதவு - தம்முட்சேர்ந்த கதவு.
மகம் - ஒருநட்சத்திரம்: மகா - வட சொல்.
மகிழ்தல் - உண்ணுதல்.
மஞ்சிகை - பெட்டி.
மட்டு - கள்.
மடம் - அறியாமைக்குணம்.
மடிதல் - சோர்ந்திருத்தல்.
மதன் - செருக்கு.
மதி - மதிப்பு, சந்திரன்.
மது - காமபானம்.
மயங்குதல் - ஒன்றுதல்.
மரபு - முறை.
மருங்கு - குலம், பக்கம்.
மருண்டு - மயங்கி.
மருப்பு - தந்தம்.
மலிதல் - மிகுதல்.
மலைதல் - சூடுதல்.
மழலை - நிரம்பாமென்சொல்.
மறம் - வீரகுணம்.
மறுகு - தெரு.
மா - குதிரை, விலங்கு, மாமரம், கருமை.
மாசு - அழுக்கு.
மாட்டிய - கொளுத்திய.
மாந்துதல் - பருகுதல்.
மீழற்றுதல் - மென்மையாகச் சொல்லுதல்.
முட்டுதல் - தடைப்படுதல், குறைதல்.
முதல் - அடி.
முதுவாய் - அறிவுவாய்தல்.
முரண் - மாறுபடுதல், மாறுபாடு.
முரலுதல் - ஒலித்தல்.
முருகு - மணம்.
முழுக்குழவி - பூர்ணமாக வளர்ந்த குழவி: எனவே, முற்பட்ட கன்றுயிற்று.
முற்றம் - முன்னிடம்.
முற்றுதல் - நிரம்புதல்.
முன் - முதல்.
முன்றில் - இல்லின் முன்னிடம்.
முன்றுறை - துறையின்முன்னிடம்.
முனி=முநி: மநநசீலன்: இருடி: வட சொல்.
முனை - பகைப்புலம்.
முனைதல் - வெறுத்தல்.
பூடை - மூட்டை.
மெய் - உடல்.
மெழுக்கம் - மெழுகின இடம்.
மேழகத்தகர் - ஆட்டுக்கிடாய்.
மேழி - கலப்பை.
மை - குற்றம்.
மோய்ம்பு - வலிமை.
மொழி - பாஷை.
மோடு - வயிறு.
யாணர் - புதுவருவாய்.
வசை - குற்றம்.
வடவர் - வடநாட்டார்.
வடிமணி - தெளிந்தமணி.
வடு - குற்றம்.
வம்பலர் - புதியவர்.
வயங்குதல் - விளங்குதல்.
வயவர் - வீரர்.
வரம்பு - எல்லை.
வரி - பலநிறம்.
வருடை - ஓர்மிருகம்.
வரை - மூங்கில், மலை.
வரைப்பு - எல்லை.
வலன் - வலப்பக்கம்.

வலைஞர் - வலைகொண்டு மீன்பிடிப்பவர், செம்படவர்.
வழி - வமிசம்.
வளி - காற்று: வளிநுழையும் வாய் - சாளரம்.
வறளடம்பு - வறண்டஅடம்பு: இடத்தின் வறட்சி அங்குத்தோன்றிய பொருள்மேலேற்றிக் கூறியது, உபசார வழக்கு.
வாய்மொழிதல் - மெய்ம்மை கூறுதல்.
வார் - நீட்சி.
வால் - வெண்மை.
வான் - மேகம், பெரிய.
விசித்தல் - கட்டுதல், பிணித்தல் - கட்டுதல்: விசிபிணி - இறுகக்கட்டின: மீமிசைச்சொல்.
விசும்பு - ஆகாயம்.
விடக்கு - மாமிசம்.
வியன் - பெரிய.
விராவுதல் - கலத்தல்.
விரைஇ - விராவி: விராவு - பகுதி.
விலைஞர் - விலைக்குவிற்போர்.
விழவு - உற்சவம்.
விளித்தல் - கூவுதல்.
வினை - தொழில்.
வீசுதல் - விலைக்குக்கொடுத்தல்.
வீழ்த்தாழை-விழுதையுடைய தாழை: கேதகம்:வீழில்லாத்தாழை-தெங்கு.
வெண்மீன் - வெள்ளியென்ற ஒரு பேரையுடைய சுக்கிரனென்னுங் கோள்: வெண்ணிறமுள்ள நட்சத்திரம்.
வெளில் - கட்டுத்தறி.
வெறியாடுதல் - ஆவேசமாடுதல்.
வேட்டம் - வேட்டை.
வேலாழி-கடற்கரையையடுத்த கடல்.
வைகல் - நாள்.

பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
3	2	தாமரை	தாமரைப்
8	7	கடரை	சுடரை
10	27	மரத்தினை	மரத்தினைக்
17	21	கின்ற	கின்ற,
,,	34	விருத்து	விருந்து
18	38	வலா	வேலா
,,	,,	வேந்தன	வந்தன
19	19	வரையாடுவருடையை	வருடைவரையாடுவதை
24	4	செமுநர்	செழுநகர்
34	17	விளாந்து	விளாந்த
36	17	நெதீஇ	நிதீஇ
38	35	மாண்பிணை	மான்பிணை
40	31	காமுன்றிய	காழுன்றிய
,,	35	குருளைக்	குருளை

மற்றும் காணப்படினும் திருத்திக் கொள்க.
